یوه خبره درته وکم ؟

(ناول)

لیکوال: نصیر احمد احمدي

۱۳۹۱ ل کال

www.ketabtoon.net

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پیژندنه

د کتاب نوم:	یوه خبره درته وکم؟
لیکوال :	نصیراحمد احمدي
د لیکوال د تلیفون شمېره:	۰۷۰۰۲۵۶۱۹۱
ایمیل	nasirahmad_ahmadi@yahoo.com
خپرندوی:	مومند خپرندویه ټولنه، جلاآباد
د پښتې ډیزاین	فرید احمد یوسفزی
کمپوز	نصیر احمد احمدي
دپښتی انځور	نصیر احمد احمدي
چاپ کال:	۱۳۹۱ ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

ګران وطن افغانستان ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱)

تیاره وه. سړي ګړندي ګامونه اخیستل. له کلي ووت. شمال لور ته پراخه دښته په مخه ورغله. دښته او اسمان ، دواړه یولاس تک تور وو ، یواځې ړنو ستورو سره جلا کول.

سړي یوه شېبه مزل وکړ ، ځای ځای به په واوره وخوت ، له بوټونو به یې کرښنده اواز پورته شو ، نور هیڅ هم نه اورېدل کېدل. کله کله به یې د شغالانو انګولا په زړه ننوته.

پاو ووت. ستورو دومره رڼا کوله چې سړی د کاریز د سپرغې (ځاه) پر سر د لرګي لوی ځرخ ته ودروي.

سړي ځرخ تاو کړ. غنجا شوه. ده څه نه لیدل ، خو په دې پوهېده چې پر ځرخ د تاو شوې پړي سر ، لاندې سپرغې ته کښته کېږي.

شېبه وروسته یې پړي ته ټکان ورکړ. لاندې د اوبو چړپا شوه ، پړی د کاریز تل ته رسیدلی و.

سړي بوټونه وایستل. د پړي پورتنۍ برخه یې پر ځرخ تاو کړه. پړی یې ونیو ، پر لاسونو یې زور راووست. پښې یې سپرغې ته ور وغزولې ، په هوا کې ځوړند پاتې شو.

سړي موټ_ موټ پړی خوشې کاوه. دی لاندې روان و ، شېبه وروسته یې پر لوڅو پښو سړې اوبه ور واوښتې.

سړي د خپل پنډ کوټ جیب ته لاس کړ. لاس یې راویست ، د لاسي بټۍ سپینه رڼا په ړنو ، روانو اوبو ولګېده.

کړوپ شو. په اوبو کې مخ پورته لاړ. خولې یې د کاریز د تونل له پاسنۍ برخې ورې لوټې رابېلې کړې. ورمېږ یې لندو خاور ونیو.

ده په احتیاط ګامونه اخیستل ، ځای ځای به اوبه ژورې شوې. پر ځنګنو به یې راواوښتې. بیرته به ښېدیو ته ټیټې شوې. دی ورو ورو مخکې ته. کله کله به سپینه رڼا د اوبو ځاځکو ته سیخه شوه. ځاځکي د کاریزه د تونل له پورتنیو لندو ختوڅخه را څڅېدل.

یو ځای ودرېد. د مور خبرې لړزه پرې راوسته.

((شېرمامده زویه! پام کوه! کاریزونه درانه دي ، پټې بلاوې دي خدای پټې لري.))

ناڅاپه یې چیغه کړه! ښی پښې ته یې ټکان ورکړ ، اوبه وچړپېدې ، د بټۍ په رڼا کې یو غټ ماهی پورته روان و.

سړي وخندل ، زړه یې سره راټول کړ ، په زوټه (زوره) یې وویل:

_هیڅ هم نه شته! هیڅ هم نشته ، هیڅ...

د ې خبرې د کاریز په تونل کې انګازې خپرې کړې ، خو دی پوهېده چې پر تندي یې مړې خولې راماتې دي.

یو دم یې خوسا بوی پر سپږمو ننوت. بوی ډېر شو ، په کاریزه کې د خرابې شوې غوښې بوی ته.

دوه_ درې ګامه لیرې ، په اوبو کې چړپا شوه. رڼا پر هماغه ځای ولوېده ، له ړنو اوبو د غوټه ماهیانو شاهپرونه راوتلي وو ، اوبه یې خیرلې ، مخ پورته روان ول.

سړي پزې ته لاس ونیو ، ور مخته شو. یو ځوان ځوړند سر ناست و. اوبه یې پر غزیدلو ورنو روانې وې ، ملا یې د کاریزه پر دېوال پورې نښتې وه ، تر غاړې یې نری نایلوني پړی تاو و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي ورو د هغه کیڼ لاس له اوبو راپورته کړ ، پر ګوتو یې دوې غټې ګوتمۍ ښکارېدلې ، ګوتمیو ژېړه رڼا کوله. سړي په بېړه ګوتمۍ راویستلې ، لاس یې پرېښود. جسد ړنګ شو ، له اوبو چرمي بټوه راووته ، بوی تېز شو ، تونل د کانګو او استفراق غږ ونیو ، سړي وګرځول ، بټوه یې د اوبو له سره ورپورته کړه. اوبه پاش شوې ، ده مخ کښته ګړندي ګامونه واخیستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲)

په عمر پخې ښځې وويل:
ـــ شېر مامده زويه! سره غرمه دې کړه!
کوم غږ يې وانه ورېد
ښځې د برستن پيځکه وښويوله ، وړې کڅوړنې سترګې يې رډې راوختې.
د پراته سړي سترګې پټې وې ، په يکه ککرۍ پورې نښتې تار تار وېښته يې لانده ښکارېدل. پر لمر وهلې تور تندي يې خاځکې ـــ خاځکې خوله پرته وه. ده په تيزۍ سره ساه اخيسته ، ارتې ، غټې سپږمې يې کښته پورته کېدې
ښځې په بېړه د هغه پلنې اوږې ته ټکان ورکړ ، د سړي زګېروی شو ، پر اړخ راواوښت ، د ورمېږ له لندو پيچلو وېښتو يې د خولو تروش بوی پورته شو.
ښځې د سړي پر غاړه ګوتې کېښودې ، ګوتو يې لوند تودوالی احساس کړ.
ښځه په بيړه ولاړه شوه. په دالان کې يې خړ ديوال ته ولاړ ګړی کوږ کړ ، پر نکلي جام اوبه را واوښتې.
بېرته راغله ، شېبه وروسته د سړي پر تندي لنده ټوټه پرته وه. سړي تېزه تېزه ساه وهله.
ښځې ورو وويل:
ـــ شېرمامده زويه! څنګه يې ؟
کړپ شو. لس ـــ يولس کلن هلک د کوټې په وره کې ودرېد ، په خوشالی يې وويل:
ـــ لا لا! په ډب کې هيلۍ ناستې دي.
يو دم يې شونډې وځړېدې ، ورغی ، د ښځې تر څنګ خواشينی کېناست ، سړي ته يې وکتل ، ورو يې وويل:
ـــ تبه يې ده ؟
ښځه ولاړه شوه ، په کونج کې د ايښې زاړه لرګين صندوق پله يې پورته کړه. هلک ته يې د لسو روپو نوټ ونيو ، ورو يې وويل:
ـــ د کلي له دوکانه د تبې ګولۍ راوړه.
د هلک په جيب کې پرتې مردکۍ وټکېدې ، په منډه له کوټې ووت.
ښځې د سړي د تندي ټوټه بدله کړه ، سړي خپلې وړې سترګې رنې کړې ، پترې نيولې خړې شونډې يې وخوځېدې ، په زګيروي يې وويل:
ـــ څه وخت ده ؟
ښځې د وړې کړکۍ خيرنه پرده پورې وهله ، سړي خپلو سترګو ته لاس ونيو ، په غوسه يې وويل:
ـــ لمر د سرای (حويلۍ) مينځ ته رارسيدلی.
ښځې په خواره خوله وويل:
ـــ تبه دې وه ، نه مې شوای راپورته کولی.
د سړي تندې ګونځې پيداکړې:
ـــ ادې! زه بايد کاريز وکېندم.
ښځه په خبره کې ورولوېده:
ـــ نور کليوال هم شته!
سړي سړه سا ويسته ، ورو يې وويل:
ـــ دوه نيم سوه اوغانۍ (افغانۍ) مې له ګوتو ووتې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګ ته ایښی بدنۍ یې ورپورته کړه. دوه__ درې غوړپه اوبه یې تر ستوني تېرې کړې ، ناڅاپه یې وټوخل ، کانګو واخیست. مور یې په بیړه ولاړه شوه. چلمچي یې راووړ. سړي خپله خوله پکې ونیوله. ویې نه ګرځول. بېرته ستوني ستغ پرېووت. ورو یې وویل:

__دا اوبه مو له کوم ځایه راوړې ؟

مور یې په حیرانی ورته وکتل شوندې یې وخوځېدې:

__له کارېزه!

سړي ورمېږ کوږ کړ ، په چلمچي کې یې خوړ وهل.

ښځې چلمچي د باندې ویست.

سړي په خپله خوله د بړستن پیڅکه تېره کړه. تر بالښت لاندې یې لاس ننه ایست. سترګو ته یې دوې د سرو زرو ګوتمۍ ودرېدې. شنه غمي پکې ټومبلې ول.

د دروازې کړپ شو. سړي په بیړه ګوتمۍ تر بالښت لاندې کړې. ښځه راغله ، پر پلاستیکي فرش یې توره چایجوشه کېښوده.

سړي چایجوشې ته وکتل ، له څوښکې یې مړ تاو راووت. ویې ویل:

__له کارېزه اوبه مه راوړی.!

ښځې په حیرانی ورته وکتل.

سړی وارخطا شو:

__ما ، ما ویل چې کارېز پاکیږي. اوبه به یې خړې وي.

ښځې وخندل ، د خپل خیرن ټکري پیڅکه یې د پیالې پر ژۍ تېره کړه. ورو یې وویل:

__کارېز ته مازدیګر ناوخته لاړم ، خړه ناسته وه. پاکې ، سوتره ، رڼې اوبه دي.

هلک کوټې ته ورننوت ، ورور ته یې وکتل ، تندی یې ورین شو. په خوشالي یې وویل:

__لالا! تبه دې ښه شوه!!!

سړی غلی و..

هلک وویل:

__وېربدلی یې ، شونډه دې وتلې ده.

ښځه په خبره کې ورولوېده:

__ګولۍ دې راوړې ؟

هلک یو پاکټ ګولۍ په غولي کېښودې. بېرته یې سړي ته وکتل ، په خوند یې وویل:

__لالا! په ډب کې هیلۍ ناستې دي.

د ښځې شونډې وخوځېدې:

__باز مامده! ورور دې ناروغه دی! مه یې پاذابوه.

هلک غلی شو ، شېبه وروسته یې د خواست په ژبه وویل:

__زه به یې وولم.

سړي مړاوي وخندل:

__نه! په ټوپک به ژوبل شې.

__نه ژوبلېږم. زده مې ده ، غټې هیلۍ دي.

ښځه په خبره کې ورولوېده:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــغوا تړې ده.
هلک د بسترې پر سر پراته ښکاري ټوپک ته وکتل ، ولاړ شو ، وره ته لا نه و رسیدلی چې سړي پسې ورغږ کړ:
ــکاریزه ته یې مه بیایه!
ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.
سړي وویل:
ــاوبه د جومات له بمبې ورته راوړه!
ښځې له تورو چایو ډکه پیاله د سړي تر خنګ کېښوده. ورو یې وویل:
ــدا پسې وخوره!
سړي هغې ته وکتل ، په تور غروي کې یې سپینه ګولۍ ښکارېدله.
سړي ګولۍ ور واخیسته ، خولې ته یې واچوله ، ویې ټوخل ګولۍ یې په ستوني کې وچه ودرېده. .
ښځې وویل:
د چایو غوړپ پسې وکه!
ــنه ! نه یې څښم.
ښځې دسترخوان پرانیست ، څو نرې پاستې پکې پراته ول. سړي د پاستې څنډه ور پرې کړه ، ویې ژدویله ، ګولۍ له ډوډۍ سره یو ځای له ستوني تېره شوه.
ښځې بله پیاله ډکه کړه. سړي په بیړه وویل:
ــدا چای د څښلو نه دی .
ښځې په حیرانۍ ورته وکتل. پیاله یې شونډو ته ور وړه.
د سړي تندي ګونځې پیدا کړې:
ــاوف! څنګه درته ووایم ، د کاریزه اوبه مرداري دي.
د دروازې کړپ شو. هلک په سترې غږ وویل:
په کاریز کې یې مړی وموند.
پیاله کږه شوه ، ښځې ټوپ کړل ، اوږه یې وسوځېده ، په بیړه له کوټې ووته.
سړی نېغ کېناست ، بالښت یې لیرې کړ ، دوې ګوتمۍ او چرمې بټوه یې ور واخیستل ، بټوه یې پرانیسته ، څو خړ نوټونه پکې ښکارېدل ، ویې نه پېژاندل ، نوټونه لانده ول. سړی په منډه له کوټې ووت ، ګوتمۍ یې جیب ته واچولې ، بټوه یې هم دیوال ته نږدې لمر ته تر ایښودل شویو وچو وښو لاندې کړه. په بېړه له انګړه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۳)

شېرمحمد ساه نيولى سپرغي ته ورسېد ، دله كليوال راټول ول ، لويانو سپرغي ته كتل ، ماشومان هم د لويانو تر مينځ په داسې چولو پسې گرځېدل چې له هغه ځايه سپرغه ور مالومه شي. شېبه وروسته د ځرخ د تاوېدو غږ شو ، مخكې ولاړو خلكو خپلو پزو ته څادرونه ونيول ، دله شا ته شوه ، دوو پياورو كليوالو پړي ته لاس ور وغځاوه ، سلامت جسد يې راويست.

له بويه تپكه نه كېده. جسد يې سپرغي ته نږدې پر خړه ځمكه پريښست ، غاړې ته ورلوېدلى پړى يې خلاص كړ ، د مړي ځنگنونه شخ پاتې وو.

شېرمحمد په خړه ځمكه كېناست ، كلي ته يې وكتل ، د خړو كورونو بامونه تور ، شنه او زرغونه ښكارېدل ، له ښځو ډک ول ، د ديوالونو سيورو ته واوره پرته وه.

تر څنگ يې يو څادر ولوېد. يو ډنگر سړى پر څادر كېناست. ورو يې وويل:

ــ موږ له همدې كاريزه اوبه څښلې!

شېرمحمد غلى و.

سړي وويل:

ــماته خو دا مړى د ډېر وخت ښكاري. بوى يې كړى ، د پښو گوتې يې شړېدلې دي ، داسې لكه ماهيانو چې خوړلې وي.

سړى غلى شو ، شېرمحمد ته يې وكتل ، په حيرانۍ يې وويل:

ــوه هلكه! روغ نه ښكارې!

شېرمحمد د خپل پټكي شمله په خپله لنده ، توره تنده تېره كړه. وچې شونډې يې وخوځېدې:

ــتبه مې ده.

يو غږ واورېدل شو:

ــځه نشته!

دواړو جسد ته وكتل ، يو كليوال د مړي جيبونه لټول.

بل وويل:

ــجيبونه يې خالي دی ، كوم كاغذ ماغذ نشته ، پېژندلای يې نه شو.

يو بل كليوال راغى ، پايڅې يې لندې وې ، له لاسونو څخه يې سوړ بوى لټېده.

پر څادر ناست كليوال وويل:

ــڅنگه مو پيدا كړ ؟

نوي راغلي سړي وټوخل ، شونډې يې وخوځېدې:

ــنن زما وار و ،ساعت مخكې كاريز ته وركښته شوم ، خوسا بوى و ، پورته لاړم ، مړى مې وليد.

نوى راغلى سړى غلى شو ، شېرمحمد ته يې وكتل ، ورو يې وويل:

ــتېر مازديگر خو ته كاريزه ته وركښته شوې ، پام دې نه شو ؟

شېرمحمد د (نه) په ښه سر وخوځاوه.

هماغه سړي وويل:

ــسپېرمې خو دې غتې دي ، بوى يې نه درته ؟

شېرمحمد په غوسه ورته وكتل. دواړه كليوال موسک ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(٤)

شېرمحمد په چوتره کې لمر ته ناست و ، ګوتمۍ یې سره اړولې ، بتوه یې په لمن کې پرته وه. د مور غږ یې واورېد:

__بالښت دروړم.

شېرمحمد څه ونه ویل. هماغسې یې ګوتمیو ته کتل.

درب شو ، بالښت ولوېد ، له پلاستیکي فرشه مړې خاورې پورته شوې. سرې په بیړه د لاس ګوتې سره وروستې.

ښځې وویل:

__کوم درک یې ونه لګېد؟

ځواب یې وانه ورېد.

ښځې په حیرانۍ خپل زوی ته وکتل. په زوته یې وویل:

__تبه دې څنګه شوه؟

شېرمحمد ټکان وخوړ:

__څه ؟

__تبه دې څنګه شوه؟

__بد نه یم ، پیتاوی ښه راباندې ولګېد.

ښځه د هغه تر څنګ کېناسته ، شېرمحمد پښې ور ټولې کړې ، پر بتوه د اوږدې لمنې پیڅکه پرېوته.

ښځې په خواشینۍ وویل:

__کوم درک یې ونه لګېد؟

__نه! هیڅا هم نه پېژانده ، خراب شوی و ، د کلي په هدیره کې مو امانت خاورو ته وسپاره.

ښځې وویل:

__له سهاره دې څه نه دي خوړلي ، چای درته راوړم ، د څاه اوبه دي ، له جوماته مې راوړې

شېرمحمد د (هو) په نښه سر وخوځاوه.

ښځه ولاړه شوه ، د خړو کتار کوټو خواته یې ګام واخیست ، یودم ودرېده ، زوی ته یې وکتل ، په حیرانۍ یې وویل:

__ته پوهېدې چې په کاریزه کې مړی دی.

د سرې ژبه بنده شوه:

__نه ، زه ، زه

ښځې وویل:

__سهار دې د اوبو په څښلو زړه راڅکېده ، د چایو پیالې ته دې هم خوله ور نه وړه ، ویل دې چې د کارېزه اوبه مردارې دي. له کومه پوه شوې؟

شېرمحمد ته غوسه ورغله:

__چای راوړې که نه؟

ښځه دالان ته ننوته.

شېرمحمد بتوه پرانیسته ، یوخړ نوټ یې راویست ، پردی و ، نه یې پېژانده ، په بیړه یې په بتوه کې پراته نور نمجن نوټونه وشمیرل ، لس دانې ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیالو کړپ شو ، نوټونه یې ژر په بټوه کې کېښودل ، د دالانه وره ته یې سترګې ور واړولې ، څوک نه و. بیرته یې بټوه پرانیسته ، د بټوې یوې خانې ځنځیر درلود ، کش یې کړ ، په پلاستیک کې بنده سپینه ، نمجنه پاڼه راوخته.

د دالان د وره غنجې شو ، بټوه او پاڼه ، دواړه یې تر ورانه لاندې کړل.

ښځې دوې پیالې له چایو ډکې کړې. د انګړ لرګینه دروازه خلاصه شوه. مور او زوی دواړو ورته وکتل ، یوه پیغله وه ، سره او سپینه ښکارېدله ، ټکری یې پر مخ ور کش کړ ، لیرې ودرېده ، په زوته یې وویل:

__تروري! میلمانه لرو ، یوه__ دوې چکې ګوره پور راکه!

ښځه دالان ته ننوته. شېرمحمد غولې ته کتل ، نجلۍ دروازې ته نږدې ولاړه وه. شېبه وروسته له دوو چکیو ګوړې سره له انګړه ووته.

ښځه بیرته د خپل زوی تر څنګ کېناسته ، په خوند یې وویل:

__ودې پېژانده ، سینځله وه ، د ګاونډي لور.

شېرمحمد غلی و.

ښځې سوړ اسویلی ویست ، له شنو چایو ډکې پیالې ته یې وکتل ، وچې شونډې یې وخوځېدې:

__هی ، هی ، تشه لاسه ، ته مې دښمن یې. که مې ولور په وس پوره وای ، همدا اوس مې دا نجلۍ درته غوښته. کم نه یې ، د خلقیانو د پاچاهۍ په اول کال پیدا شوې ، تر دېرشو اوړې! .

شېرمحمد د چایو غوړپ وکړ ، ورو یې وویل:

__باز مامد چیرې دی ؟

ښځې پیالې ته وچې سترګې نیولې وې.

سړي خپله خبره تکرار کړه!

__باز مامد چیرې دی ؟

ښځې له ځان سره وویل:

__ښه نجلۍ ده. روپۍ نشته ، خدایکه یې نه هم راته کړې وای.

سړي جیب ته لاس کړ ، د نصوارو ډبلی یې راویست ، مخ ته یې ونیو ، په کرده اینه کې پلنه اوږده پزه ، ارته سپېرمې ، ورې ، ننوتې سترګې او اوږدې سپېرې شونډې ښکارېدلې.

یوه چونډۍ نصوار یې تر ژبې لاندې کړل ، ورو یې وویل:

__نن د کارېزه کار پاتې شو.

ښځې هماغسې پیالې ته کتل...

سړي بټوه او کاغذ په جیب کې واچول ، په زوته یې وویل:

__ادې! ګوتمۍ مو په څو خرڅه کړه ؟

ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.

شېرمحمد وویل:

__په یاد دې دي ؟ ...

غلی شو ، نصوار یې تر چوترې لاندې تو کړل.

ښځې وویل:

__کومه ګوتمۍ ؟

هماغه چې د بازمامد د علاج له پاره مو خرڅه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې وخندل:
__هغه خو پخوانۍ خبره ده ، باز مامد ورور دي خاپوړې کولې ، نه مې په زړه کیږي. خدای دې وبخښې ، پلار دې خرڅه کړه.
غوا رمباړه کړه ، شېرمحمد ور وکتل ، اخوره ته د ولاړې ژیړې غوا مخکینۍ پښې په پړې کې بندې وې. ورغی ، د غوا په پښو کې تاو شوی پړی يې خلاص کړ ، د اخوره په وچو وښو کې سره چرګه ګرځېدله ، لوټه يې پسې وویشته ، چرګې منډه کړه ، سرې ببرته پر چوتره کېناست. ښځې په حیرانۍ وویل:
__ولې دې ګوتمۍ یاده کړه ؟
__هیڅ ، هسې په زړه کې راتېره شوه. بازمامد چیرې دی ؟
__خدای خبر! بیا به د کلی له ماشومانو سره مردکۍ کوي.
شېرمحمد ولاړ شو ، کوټې ته لاړ ، کله چې ببرته په چوتره کې ودرېد ، لونګۍ يې تړلې وه ، پر اوږه يې خړ ، خیرن څادر پروت و.
ښځې وویل:
__چېرته ځې ؟
__د ولسوالۍ بازار ته . کار لرم ، سودا خو به نه وي په کار ؟
ښځې څه ونه ویل ، سرې په بیړه له انګړه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۵)

د ماسپښین سیوري ړنګ ول ، شېرمحمد ستړی ستومانه د یوې ویالې تر څنګ کېناست. پټکی یې لیرې کړ ، سپینه پکه ککرۍ او تور تندی یې نری کمرنګه خړې لیکې سره بیل کړي ول.
شېرمحمد مخ ته دوه__ درې لپې سړې اوبه ور واچولې ، اوبه وڅڅېدې ، رانه څاڅکې یې په تار تار مونډۍ توره ږیره کې ننوتل.
د اوبو چړپا شوه ، شېرمحمد ورمېږ کوږ کړ. ژیړه غوا په لغړو نیالګیو کې ولاړه وه. تور اوربوز یې د لښتې په روانو رڼو اوبو کې پټ و.
سرې شاوخوا وکتل ، په زوته یې وویل:
__بازمامده!
مخامخ د چنار له ګڼو بې پاڼو ونو غبر را ووت:
__دا دی ، درغلم.
شېرمحمد د لښتې پر ژی پر یوه هواره ډبره کېناست ، کلې ته یې وکتل. د څو کورونو له دود کشونو څخه تورې لوخړې پورته کېدلې. لوګې د لیرې پراته غره تر سپینو څوکو هسک ول.
باز محمد وویل:
__لالا! څه وایې ؟
شېرمحمد ور وکتل. هلک د ویالې بلې خواته ولاړ و ، واوره یې خوړه ، په غاړه پورې یې سره لینده ځوړنده وه.
سړي وویل:
__غوا دې ولې راوستې ؟
د هلک وړې تورې سترګې وځلېدې:
__لالا ، تر ونو لاندې نوې واښه رابوټیدلې دي ، ما ولیدل ، غوا یې ډېر ښه خورې.
شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:
__ سیورو ته واورې پرتې دي. د مالونو د پیایلو وخت لا پاتې دی.
باز محمدهماغسې په خوند وویل:
__لالا ، چټکې راغلې ، په یوه مې وار وکه ، لینده خرابه ده ، خدایکه روغ رانه تللی وای.
شېرمحمد وخندل ، ورو یې وویل:
__ څپلۍ مې درته راوړې.
هلک ټوپ کړل ، د ښی پښې زړه ، شکېدلې کلوشه یې د ویالې په ژۍ ولګېده ، خړې اوبه باد شوې ، په بېړه یې پر څمکه پروت څادر پرانیست ، پلاستیکې څپلۍ یې په پښو کړې ، په خوند یې وویل:
__ بندونه هم لري ، ګرانه وې ؟
شېرمحمد وخندل:
__سل اوغانۍ مې درباندې مصرف کړې.
هلک په خبره کې ورولوېد:
__تر اوسه لا ختې دي ، و به یې ساتم.
شېرمحمد ترل شوی پټکی پر سر کېښود ، څادر یې ور واخیست ، ولاړ شو ، ورو یې وویل:
__کورته ځم ، له بازاره پیاده راغلم ، ستړی یم.
هلک په بېړه څپلۍ وایستلې. ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــلالا! دا ځپلۍ هم درسره یوسه ، په ختو نه شي.
سړی بېرته کېناست. ویې پوښتل:
ــلس وارې ، څلور نیم زره څو کیږي ؟
ــولې ؟
ــپه ولي پسې یې مه ګرځه! څو کیږي ؟
هلک خپلې چاودې ګوتې وشمېرلې ، یو ، دوه ، درې...فکر یوووړ ، یو دم یې وویل:
ــدیرش زره.
د شېرمحمد د تندي ګونځې ژورې شوې:
ــخه چتیات وایي ، څو ورځې وروسته به پنځم ته ځې.
هلک ځمکې ته کتل.
شېرمحمد وویل:
ــما مکتب نه دی ویلی ، خو دومره پوهېږم چې لس وارې څلورنیم زره ، تر دېرشو زرو اوړي. ، خو ته...
هلک یوځل لوخې پښې منډه کړه ، شېرمحمد پسې وکتل ، غوا په نویو راختلو غنمو کې ولاړه وه. سړي ځپلۍ په ځادر کې واچولې ، زړو په ختو لړلو کلوشو وازې خولې نیولې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(٦)

شېرمحمد په خوند ګوتي وختلې ، باز محمد ته يې وکتل ، څراغ ته نږدې ناست و ، ځپلی يې په لاس کې وې.

سړي وويل:

__ژر مور شوې ؟

هلک هماغسې ځپلو ځپليو ته کتل.

زړې ښځې وويل:

__له شکنې (پياوې) سره يې نه ده جوړه.

شېرمحمد له کاسې لنده ډوډۍ ورپورته کړه. په ډکه خوله يې وويل:

__خوند يې ښه دی ، الوګان هم لري ، نور څه غواړې ؟

کوم ځواب يې وانه ورېد.

ښځې وپوښتل:

__تبه دې ده ؟

__نه!

__تندی دې خولې دی.

شېرمحمد وخندل:

__ادې! اوس هوا توده شوې ، په تاوخانه پسې دومره اور مه بلوه!

ښځې وويل:

__کاسه ليرې کم.

شېرمحمد بالښت ته ور وښويد. ښځې کاسه او دسترخوان دالان ته ويستل ، کله چې بېرته راغله ، باز محمد د خپل ورور په لاسونو اوبه ور اچولې. چليمچې تر نيمايي ډک و.

شببه وروسته د ټولو مخې ته له چايو ډکې پيالې ايښې وې ، د څراغ رڼا لړزېدله ، خړ ديوالونه تورو سيورو نيولي ول.

باز محمد وويل:

__لالا! له خانګل سره مې وخوړل.

شېرمحمد مخ ور واړاوه.

هلک وويل:

__د خانجان کاکا زوی يادوم.

مور يې په خبره کې ورولوېده:

__جنګ مه کوه!

باز محمد ته غوسه ورغله:

__لا لا يې په بد نوم ياداوه.

شېرمحمد وخندل:

__ څه يې ويل ؟

هلک وارخطا شو ، سر يې وځړېد.

سړي خپله خبره تکرار کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــځه یې ویل ؟
هلک غلی و.
مور یې وویل:
ــخبره تر پایه کوه!
باز محمد هماغسې ځمکې ته کتل ، ورو یې وویل:
ــغوا یې په ډبره وویشته ، ویل یې چې د شېرمامد غوندې مخ یې دی ، هماغسې سپږمې لري.
د شېرمحمد خندا زور ونیو.
مور ته یې غوسه ورغله:
ــ مرداري سترګې یې دي ، نور مه ورسره ګرځه!
ښځې په غولي پراته پنډ کوټ ته وکتل ، بېځایه ورته ښکاره شو ، ور وایې خیست.
شېرمحمد په بیړه وویل:
ــځه کوې ؟
ــهیڅ! پورته ، پرمیخ یې راځړوم.
یودم. شنه نوټونه لاندې ولوېدل.
شېرمحمد په بیړه ولاړ شو ، نوټونه یې له ځمکې راپورته کړل ، کوټ یې ور واخیست ، نوټونه یې د کوټ په جیب کې کېښودل.
ښځې په حیرانۍ وویل:
ــ دومره ډېرې روپۍ ؟
د سړي ژبه بنده شوه:
ــدا ، دا ، دا مې
د هلک غږ یې واورېد:
ــدا هم له کوټه را ولوېده.
مور او زوی دواړو ورته وکتل ، د هلک د لاس پر غروې ژېړه کوتمۍ پرته وه ، د کوتمۍ په شنه غمې کې د څراغ رڼا ښکارېدله.
ښځې کوتمۍ ور واخیسته.
شېرمحمد په بیړه وویل:
ــپیدا مې کړه.
ښځه په خبره کې ور ولوېده:
ــکوچینۍ نه یم.
ــباور وکه ، پیدا مې کړه!
ــپیسې دې هم پیداکړې ؟
شېرمحمد غلی شو.
ښځې وویل:
ــسپین راته ووایه!
سړي خپل ورور ته سترګې ور واړولې ، بازمحمد په حیرانۍ ورته کتل.
شېرمحمد یوه شیبه غلی و ، بیا یې ورو وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــګوتمۍ مې په کارېز کې د مړي له ګوتو راویستې ، پیسې هم د هغه دي.
د مور او کوچیني سترګې رډې راوختې.
شېرمحمد ځمکې ته وکتل:
ـــدا پرونۍ خبره ده. د کارېزه د کیندلو وروستۍ نوبت زما و ، ډېر وخت مې ختې په بوکو کې واچوله ، هماغسې په اوبو کې مخکې تلم. ، بد بوی راغی ، نږدې ورغلم ، یو مړی و ، غوښتل مې چې نور کارېز کن هم خبر کړم ، خو د مړي په ګوتو کې مې دوې ګوتمۍ ولېدې ، ځان مې غلی ونیو ، وخت نه و ، هماغسې مې پرېښود ، ماخستن ناوخته له کوره ووتم. کارېز ته ورکښته شوم ، له ګوتمیو سره مې بټوه هم راواخیسته.
شېرمحمد غلی شو. د مور او ورور سترګې یې رډې راختلې وې...
سړي وویل:
ـــټول لس نوټه دي ، نن مې یو نوټ په بازار کې مات کړ ، څلورنیم زره اوغانۍ شوې. دوکاندار ویل چې ډالر دي.
د ښځې سر وځړېد. سلګۍ یې شوې ، په غریو کې یې وویل:
ـــتر اوسه دې مردار خوړلي دي ؟
شېرمحمد ته غوسه ورغله!
ــ بل یوه ور اخیستې.
بازمحمد په وېره وویل:
ملا صیب ویل چې حرام
شېرمحمد چیغه کړه!
ـــچپ!
د هلک له لاسه شپلۍ ولوېدې.
ښځې په غریو کې وویل:
ـــغریب به یو ، خو دومره بې غیرته نه یو چې د مړو مال ته تمه ولرو.
شېرمحمد هماغسې ځمکې ته کتل.
ښځې وویل:
ـــد مړي کور پیدا که!
بازمحمد په خبره کې ورولوېد:
ـــادې! هیڅا هم نه پېژانده.
شېرمحمد کوټ ته لاس ور وغزاوه ، بټوه یې راویسته ، په پلاستیک کې ایښی کاغذ یې هلک ته ونیو.
باز محمد په حیرانۍ ورته کتل...
شېرمحمد وویل:
ـــتذکره یې ده ، ویې لوله. ځای به یې لیکلی وي.
هلک ښراغ ته ورنږدې شو. کاغذ یې پرانیست ، کوچیني عکس ته یې وکتل. ښکلی ځوان و ، ږیره یې نه وه ، اوږدې توري څڼې یې درلودې.
هلک توري سره وجنګول:
ن ، و ، م نوم : ګل ، ګلاب
د پلا ، ر ، د پلار نوم : تواب ، تواب شاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیکه نوم

هلک په ماته ، ګوډه ژبه په پانه کې لیکلي توري ولوستل. دزېږیدو نېټه ، کلی ، ولسوالي... هر څه لیکلي ول.

ښځې سوړ اسویلی ویست ، شېرمحمد ته یې وکتل ، ورو یې وویل:

__کور به یې پیدا کړي ؟

د سړي شونډې وخوځېدې:

__هو ، کلی یې رامالوم دی ، یوه ورځ پیاده مزل غواړي ، خو کلیوال به څه وایې چې له مړي یې غلا وکړه!

ښځه په خبره کې ور ولوېده!

__که په خپله ډول ونه وهې ، هغوی نه خبرېږي! سهار لاړ شه ، امانت ور ورسپاره ، بله ورځ بیرته رارسیدی شی.

د سړي سر وځړېد.

ښځې هلک ته وکتل. په غوسه یې وویل:

__چا ته دي تر خولې ونه وځي!

شېرمحمد وویل:

__سل اوغانۍ کمې دي.

هلک ځپلیو ته وکتل.

د ښځې شونډې وخوځېدې:

__ په صندوق کې به دومره څه وي چې بېرته یې پوره کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۷)

شېرمحمد په سپېدو کې له کوره ووت ، له دښتې تېر شو ، پرغونډيو واوښت ، مازديګر قضا سترى ستومانه يوه کوچيني کلي ته ورسېد. کلى په يوه خړه دره کې پروت و ، شاوخوا يې هسکې غونډۍ ولاړې وې. لاندې خړ کورو نه ښکارېدل ، څنډې ته څپانده سيند روان و ، له سپينو څګونو تورې غټې تيږې راوتلې وې.

شېرمحمد له يوه ماشوم سره ودرېد. هلک د غونډۍ په لمنه کې ګوښې ولاړې کلا ته ګوته ونيوله.

شېرمحمد په نرى لار روان شو ، د لارې دواړو غاړو ته پټي ول ، غنم تر لويشتې ټيټ ښکارېدل ، پر پولو د چنار سپېرې ونې ولاړې وې.

شېرمحمد کلا ته ورسېد ، د لرګيني لوبې دروازې يوه پله خلاصه وه ، د کلا په مينځ کې دېران ښکارېده ، سرې او تورې چرګې په وچو خوشايو کې ګرځېدې ، څو غواوې کتار ، اخورونو ته ولاړې وې.

شېرمحمد يوه وړه تيږه له ځمکې ور پورته کړه. دروازې ته ورنږدې شو ، يودم له دروازې يو برګ کوچينى سخوندر راووت ، سرى لار ورکړه ، سخوندر مخامخ شنو غنمو ته منډه ور واخيسته.

په وره کې يوه پيغله ودرېده ، شېرمحمد ورته وکتل ، غټې شنې سترګې يې وې ، له ونې هسکه ښکارېده. په لاس کې يې سپين ديګى نيولى و.

نجلۍ يودم ټکرى په مخ ور کش کړ ، شا ته شوه .

شېرمحمد له دروازې ليرې ودرېد. لمر تر لوېديځې غونډۍ پټ و ، ژيړې وړانګې يې د ختيځو غونډيو پر سرونو لګېدلې.

چا وټوخل.

شېرمحمد ورمېږ کوږ کړ ، په دروازه کې په عمر پوخ ، چاغ سړى ولاړ و. سترګې يې پړسيدلې وې ، پنډ اوږده بريتونه يې لرل ، ژېړه وربښمينه لونګۍ يې تړلې وه.

شېرمحمد ور نږدې شو. سړي د هغه زړو جامو او په لاس کې نيولې تبر ته وکتل ، ورو يې وويل:

__د کلي جومات ته لاړ شه. مزدور به دوډۍ در پسې دروړي.

درب شو ، د دروازې دواړه پلې سره ورغلې.

شېرمحمد يوه شېبه ودرېد ، بيا يې لويه دروازه وټکوله. جيب ته يې لاس کړ ، هماغه سړى په وره کې ودرېد ، په خشکه يې وويل:

__دړياده مې کړه چې جومات

ناڅاپه يې سترګې رډې راوختې ، په بيړه يې د شېرمحمد له لاسه سپينه پرانيستې پاڼه ور واخيسته ، شاوخوا يې وکتل ، سرى يې تر مټ ونيو.

شېرمحمد په وارخطايي وويل:

__جومات ته ځم.

سړي د هغه په مټ زور راووست ، کش يې کړ ، دواړه کلا ته ننوتل.

په چوتره کې ناستو ښځو منډه واخيسته. ټولې په يوه وره ننوتې.

سړي يودم وخندل ، د شېرمحمد لاس يې پريښود ، په زوټه (زوره) يې وويل:

__راځه ، خپل کور دې دى.

شېرمحمد حيران شو ، شاوخوا يې وکتل ، ارته چهار ديوالي وه ، په هر کونج کې هسک برج ښکارېده ، يوه ديوال ته خړې کوټې ولاړې وې. تر چوترې لاندې په يوه سره رنګه تراکټور پورې اوږده ټېله تړلې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه پر چوتره وختل. سړي د يوې کوټې ور خلاص کړ ، شېرمحمد يې پر يوه توشکه کېناوه ، په خپله د باندې ووت.
شېرمحمد شاوخوا وکتل ، کوټه وړه وه. خړ دېوالونه يې لرل ، په مخامخ ديوال کې لويه اورسۍ ښکارېدله.
له باندې نه د سړي خندا راغله:
__چای دم کړی! د ګلاب خان احوال يې راوړی.
د شېرمحمد زړه ولړزېد.
چاغ سړی کوټې ته راغی. ټنډه يې تروه وه ، په بېړه يې وپوښتل:
__په کلي کې دې له چا سره خبرې وکړې ؟
شېرمحمد په حيرانی ورته کتل.
سړي په خشکه وويل:
__کوڼ يې !!!
شېرمحمد وارخطا شو:
__هيڅ ، هيڅ ، يواځې مې له يوه هلکه ستاسو د کور پوښتنه وکړه.
__دلته ښوک پېژنې ؟
__نه
سړي سړه سا واخيسته ، يوې خواته کېناست. خيره يې نيولې وه ، داسې ښکارېده لکه ژورو فکرونو چې په مخه کړی وي.
شېرمحمد جيب ته لاس کړ ، ګوتې يې لړزېدې ، پټوه او دوې ګوتمۍ يې پر خيرنه سره غالۍ کېښودې ، ورو يې وويل:
__دا هم ورسره و.
سړي بټوې او ګوتميو ته وکتل ، بېرته يې سر وځړېد. .
شېرمحمد په ويره وويل:
__په بټوه کې پيسې دي.
سړی غلی و.
شېرمحمد خپل زړه سره راټول کړ ، لړزانده خړې شونډې يې وخوځېدې:
__ګلاب دې خدای وبخښې ، په کارېزه کې مو پيدا کړ ، کليوالو امانت خاورو ته وسپاره.
سړي هماغسې ځمکې ته کتل.
د شېرمحمد زړه ولوېد.
دواړه غلي ول.
شېرمحمد وويل:
__جومات ته ځم.
سړي غولي ته کتل.
شېرمحمد ، تبر ور واخيست ، ولاړ شو.
سړی يې يودم مخې ته ودرېد ، په خندا يې وويل:
__چېرته!
__جومات ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي وخندل ، دوه مخکيني غاښونه يې د سرو زرو ول ، په خندا کې يې وويل:
__کېنه زوروره! پښتانه يو. په دې ماښام کې خو څوک د دښمن له کوره هم نه ځي.
شېرمحمد بله چاره نه لېده ، کېناست.
د کوټې دروازه وټکېده.
سړی ولاړ شو. ور يې چوله کړ ، په پتناسه کې پيالې ولړزېدې. شېبه وروسته د شېرمحمد تر مخ له چايو ډکه پياله ايښې وه.
د موټر سايکل غږ شو ، چوترې ته نږدې ودرېد ، سړی بېوه او کوتمۍ ور واخيستې ، په بيړه له کوټې ووت.
شېرمحمد مخامخ اورسۍ ته ور وښوېد ، خيرنه پرده يې چوله کړه ، موټر سايکل ته نږدې يو هډور ځوان ولاړ و ، د موټر سايکل په کنجغه پورې تړلې غوټه يې خلاصوله.
چاغ سړی ور نږدې شو ، څه يې وويل ، ځوان غوټه پرېښوده ، دواړه په يوه کوټه ننوتل.
شېرمحمد بيرته په خپل ځای کېناست ، پياله يې ورپورته کړه ، ډېر نارينه غږ يې واورېد ، پياله يې بېرته کېښوده ، ورسۍ ته ور نږدې شو. يو بل ګردی ځوان يې وليد چې وچ اوږد لرګی يې پر اوږه و. درب شو ، چرګو منډه واخيسته ، لرګي له ډېرانه مړه دوړه پورته کړه.
يو کوچينی ورغی ، ګردي ځوان ته يې څه وويل ، هغه هم په کوټه ننوت.
د شاه د څرخ د تاوېدو غږ راغی. شېرمحمد ور وکتل ، هماغه شين سترګي نجلۍ ولاړه وه. ټکری يې مازې په ککرۍ تم و ، تک تور ، پيچلي وېښته يې لرل ، له رنګه سپينه ښکارېده.
کړپ شو. شېرمحمد په بيړه پر توشکه کېناست.
د کوټې دروازه خلاصه شوه ، دوه ماشومان په وره کې ودرېدل ، دواړه خيرن ول ، مخونه يې له چاودو ډک ښکارېدل.
يوه يې وويل:
__ای سړي! ته څوک يې ؟
شېرمحمد غلی و.
هماغه هلک وويل:
__نيني دې راوړې.
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.
دوهم هلک خوله جينګه کړه!
__يو لسګون خو راکه.
شېرمحمد څه ونه ويل.
لومړني هلک تو کړل ، لاړې پيالې ته نږدې ولګېدې.
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.
هلک وويل:
__بنه مخ دې دی ، پزې ته دې ګوره! د سخوندر غوندې ده.
شېرمحمد تبر ته لاس ور وغځاوه ، هلکانو منډه کړه.
د باندې ډېر نارينه غږ واورېدل شو.
__دلته څه کوی! هه!
درب شو ، د يوه ماشوم چيغې پورته شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېبه وروسته کوټې ته درې تنه ورننوتل. برېتور پنډ سړی بره پلتی ووهله ، دوو نورو ځوانانو شېرمحمد ته لاسونه ور وغځول ، دواړه وره ته نږدې کېناستل.

برېتور سړي وویل:

__زامن مې دي.

یوه شېبه ټول غلي ول ، وروسته برېتور سړي چوپتیا ماته کړه :

__د کوم ځای یې ؟

د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:

__د ګودر د کلي.

نوم دې څه دی ؟

__شېرمحمد.

__څه کاروبار ؟

شېرمحمد په لړزانده غږ وویل:

__غریبي ده ! اوړی دهقاني کوم ، ژمی هم کارېزونه کېندم.

سړی غلی شو. شېرمحمد ورو خپل ځنګ ته وکتل ، تبر ته یې لاس ور رسېده.

برېتور سړي وویل:

__کلی مو خبر دی ؟

شېرمحمد په حیرانۍ ورته وکتل.

سړي وویل:

__کلیوال مو په دې پوهیږي چې ته دلته راغلی یې ؟

__نه! صیب.

__دا ور مالومه وه چې ګلاب د کوم ځای دی ؟

__نه! که خبر وای ، نو تاسو ته یې احوال رالیږه ، مړې یې په خپل کلي کې امانت نه ایښوده.

برېتور سړي سړه ساه واخیسته ، ویې ټوخل. ورو یې وویل:

__ بټوه او ګوتمۍ دې له کومه کړل ؟

__صیب! کارېز مې کېنده ، مړی مې ولېد.

برېتور سړي وخندل:

__او ځان دې غلی ونیو.

د شېرمحمد سر وځړېد.

سړي وویل:

__ډېرې پیسې وې! ولې دې راوړې ؟

__صیب! مور مې مجبوره کړم ، ویل یې چې حرام ښه نه دي.

د ماښام د اذان غږ شو.

ټولو خپل ځادرونه هوار کړل ، شېرمحمد شاته ودرېد. په لمانځه کې یې سترګې یوې بلې خواته رغړولې. ده تر نورو ژر ځادر ور ټول کړ.

له لمانځه وروسته دوه ځوانان له کوټې ووتل ، په عمر پوخ برېتور سړی توشکې ته ور وښوېد ، غلی کېناست ، وروسته یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ ښه تبر دی.
شېرمحمد وخندل:
ــ صیب! د احتیاط له پاره مې راوخیست ، لېوان ډېر دي.
سړي د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
شیبه وروسته ګردی ځوان کوټې ته راغی ، د ګاز بله ډبه یې په غولي کېښوده ، بېرته د باندې ووت. برېتور سړي د خپل لاس ژیړې ګړی ته وکتل ، په تاخچه کې ایښې راډیو یې ور واخیسته ، ستن یې تاو کړه ، نطاق د خارجي قواوو د وتو په اړه غږېده.
د برېتور سړي پلنې شونډې وخوځېدې :
ــ پکر (فکر) نه کوم. دا کوپار اډې غواړي.
شېرمحمد غلی و.
سړي ووېل:
ــ ته څه پکې وایې ؟
شېرمحمد وخندل:
ــ صیب! نه پوهیږم.
سړی غلی شو.
راډیو چالانه وه. د ګاز له سوری سپینې جالۍ شنه ، تېره لمبه راوتله.
له تیارې سره ډوډۍ راوړل شوه ، ښوروا وه ، په پلاستیکي غاب کې ګرد اخیستل شوې پیاز پراته ول ، په پیازو کې د چاړې تورې خیرې له ورایه ښکارېدلې.
له ډوډۍ وروسته ، پلار او دوه زامن ولاړ شول ، چای یوه ماشوم راووړ ، شېرمحمد ګوښی و.
ناوخته د کوټې دروازه خلاصه شوه ، په ونه لوړ ځوان یوه زړه بړستن پر توشکه واچوله ، د ګاز ډبه یې ور واخیسته ، چوپه خوله ، له کوټې ووت.
شېرمحمد څادر هوار کړ ، په توره شپه کې ودرېد ، له لمانځه وروسته یې بالښت ور واخیست. په بړستن کې ننوت ، د بړستنې سوړ بوی ته ، ساه یې بنده شوه ، بېرته یې سر لوڅ کړ ، غوږ یې ونیو ، د سیند د څپو نری شنهاری اورېدل کېده ، کله کله به د شغالانو انګولا ورسره ګډه شوه.
بیا یې یو غږ واورېد ، په چوتره کې یو څوک ګرځېدل ، شېرمحمد ورو ولاړ شو ، تر اورسۍ یې د باندې وکتل ، تیاره وه ، د کلا تر هسک تور دیوال پورته رانه ستوري ځلېدل. د پښو د ګوتو پر سرونو د کوټې دروازې ته ورغی ، زولفۍ یې کړه ، بېرته په خپل ځای پرېووت ، تبر یې په بړستن کې ننه ایست.
یودم د کوټې په پرده ژېړه رڼا ولګېده ، شېرمحمد ورو ورسۍ ته ورنږدې شو ، په کلا کې بل څراغ ګرځېده.
شېرمحمد په ځیر ورته کتل ، د څراغ پلېته ټیټه وه ، مازې د یوه بنیادم په خړو پایڅو او لمنې لګېدله. جامې د نارینه وې ، څراغ یوه شیبه تاوېده ، وروسته په یوه کوټه ننوت.
شېرمحمد ته وېره ور لوېدلې وه ، په زړه کې یې پوښتنې ورګرځېدې .. ځان یې په خطر کې لید ، خو نه پوهېده چې ولې ؟
د ی تر ډېره ویښ و ، وروسته خوب پرې زوروړ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۸)

شېرمحمد سترګې رڼې کړې ، شور او زوږ و ، د باندې يې وکتل ، سپيدې چاودلې وې ، په يوه کوټه کې د څراغ تته رڼا ښکارېدله ، غږ له هماغه کوټې راووت.

يودم کوکه شوه ، يو څوک له کوټې راووتل ، نجلۍ وه ، د کلا د لويې دروازې خواته يې منډه کړه ، ټکرۍ يې له سره ولوېد. له کلا ووته.

د کوټو ورونه خلاص شول ، واړه ، زاړه د باندې راووتل ، ډېر نارينه غږ يې واورېد:

__مه يې پرېږدی!

دوو ځوانانو د کلا د لويې دروازې خواته منډه کړه.

شېرمحمد په بيړه د کوټ په لستونو کې لاسونه ننه ايستل ، لونګۍ يې وتړله ، تبر يې ور واخيست.

ښځينه وارخطا غږ يې واورېد:

__څه ټکه راپرېوته!

شېرمحمد ورسی ته ورغی ، تورسرې او ماشومان تر برېتور سرې را تاو ول ، سرې ښکارې ټوپک ته کارتوس ور اچاوه.

شېرمحمد هماغسې ولاړ و ، لينګې يې لړزېدل ، لاره ورنه ورکه وه.

د وره درب شو ، د سړې له غوسې ډک غږ يې په زړه لړزه راوسته:

__دروازه خلاصه که!

شېرمحمد تر اورسۍ ووت ، پلاستيکي بوټونه يې ور واخيستل ، ښځو چيغې کړې ، شېرمحمد په منډه کې شاته وکتل ، ټوپک ته لاسونه ور لوېدلي ول ، په هوا کې تاوېده ، برېتور سړي زورونه وهل...

شېرمحمد له کلا ووت. په شنو غنمو کې يې منډه واخيسته ، تر چنارونو تېر شو ، مخامخ پر يوه ټيټه پخڅه ورغی ، تر دېوال واوښت ، باغ و ، په کتار لوڅو ټيټو ونو کې يې منډه کړه ، په ورانه کې يې نرۍ درد تير شو ، ولوېد ، څنګ ته له ځمکې راوتلی ولاړ لرګی کوږ شو ، ورانه ته يې وکتل ، د ازغن سيم تېره ميخ پکې ننوتی و. بيرته ولاړ شو ، لاندې لويې ، هسکې ډبرې وې ، ور هاخوا د سيند څپې پر کمره لګېدې ، شنهاری يې خوت ، د اوبو پر سر سپين ځګونه روان ول.

شېرمحمد د سيند څنډې ته ور کښته شو ، د دوو لويو تيږو تر مينځ غلی کېناست ، د کلا خواته يې وکتل ، څوک نه و.

سره سا يې واخيسته ، لپه يې جوړه کړه ، رڼې اوبه يې پر مخ وشخيدې. ببرته يې يوې لويې تيږې ته ولې ولګول ، سيند ته يې وکتل ، سپين ځګونه سره اوښتل...

شېرمحمد ولاړ شو ، د سيند په څنډه کې مخ پورته لاړ. يو ځای ودرېد ، له ځمکې يې يوه ښځينه پلاستيکي چوټه (څپلکه) ور پورته کړه ، نوې وه ، تلی يې په ختو ککړ و. شاوخوا يې وکتل ، سترګې يې رډې راوختې ، د مخامخ کمره پر سر يوه ځوانه نجلۍ ولاړه وه ، ټکرۍ يې نه و ، ټټر يې راوتلی ښکارېده ، اسمان ته يې کتل ، تور اوږده ويښته يې له ملا بيل ول.

شېرمحمد منډه ور واخيسته ، نجلۍ توپ کړل ، لاندې په سپينو ځګونو کې ننوته. سرې خپل څادر ، پټکی او تبر پر ځمکه واچول ، کوټ يې وېست ، په يوه هسکه ډبره وخوت. روانو ځګنو اوبو تور غونچه ويښته ورسره وړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپ یې کړل ، پر سر یې سرې اوبه ور واوښتې ، غوږونه یې ډب شول ، پښې یې ووهلې ، د بوټونو تلې ځمکې ته نه رسېدل.

اوږه یې له یوې لویې تیږې سره ولګېده ، د اوبو زوروره څپه یې تر ټټر لاندې شوه ، سر یې له تاوېدونکو سپینو ځګونو راویست ، شاوخوا یې وکتل ، نجلۍ یې تر څنګ روانه وه.

لاس یې ور وغځاوه ، څپې یو ګز شا ته یووړ ، ډوب شو ، اوبه یې تېرې شوې ، یوځای یې پښه له ځمکې سره ولګېده ، د بوټونو پر تلیو یې زور راووست ، سرته راوخوت ، ویې ټوخل ، نجلۍ دوه ګامه لیرې ، ځګنو څپو اخیستې وه.

شېرمحمد په بېړه پښې ووهلې ، یوه توره ډبره په مخه ورغله ، ځان یې څنګ ته کړ ، ښی لاس یې ډبرې ته برابر شو ، ټېل یې وهله ، کیڼ لاس یې د نجلۍ مټ ته ورسېد ، د هغې سر یې له اوبو پورته ونیو.

پښهارۍ ډېر شو ، سرې مخامخ وکتل ، لاندې سیند سره راټول و ، تکې تورې لویې ډبرې ښکارېدلې ، په مینځ کې یې سپین ځګونه روان ول ، غرمبهارۍ یې خوت.

شېرمحمد د اوبو څنډې ته ور نږدې شو ، څپه راغله ، پښې یې ووهلې ، له ځمکې پورته شو ، یوې تېرې تیږې ته یې لاس ور واچاوه ، ګوتې یې د تیږې یوې راوتلې برخې ته سیخې شوې ، هماغه ځای یې ټینګ ونیو ، په کیڼ لاس یې زور راووست ، نجلۍ یې له اوبو راپورته کړه ، د هغې سر وځړېد ، لانده پیچلې وېښتان د سرې پر مخ او غاړه راپرېوتل.

ځای ښه و ، اوبه د تیږې دواړو غاړو ته وتلې ، وچه څلور__ پینځه ګزه لیرې وه.

شېرمحمد څو ځله ژوره ساه واخېسته .، د نجلۍ ټټر یې خپلې کیڼې اوږې ته برابر کړ ، پر ښي لاس یې زور راووست ، تر نامه له اوبو پورته شو ، تاوېدونکې څپه یې ورنو ته سیخه شوه ، هسک شو ، تر مخامخ راوتلې تېرې تیږې یې لاس راوګرځاوه ، پښې یې پر ځمکه ولګېدې ، مخکې لاړ ، د څنډې اوبه مړې وې ، وچې ته وخوت.

نجلۍ یې پر یوه هوار ځای پرېیسته ، په بیړه یې ورته وکتل ، سترګې یې پټې وې ، پر سپین تندي یې له اوبو سره ګډه ، نرۍ وینه روانه وه.

تر ولیو یې ونیوله ، کش یې کړه ، پر یوه هواره شیب داره ډبره یې پرمخې پرېیسته ، د نجلۍ له خولې رنې اوبه وڅڅېدې ، زګیروی یې شو ، بېسده پرېوته.

شېرمحمد کلې ته وکتل ، څوک نه و ، منډه یې کړه ، د سیند پر ژۍ مخ پورته لاړ ، کوټ ، تبر ، څادر او خلاصه ول ول لونګۍ لیرې پراته ول.

سرې خولۍ پر سر کړه ، تبر ، کوټ او لونګۍ یې په څادر کې واچول ، بېرته مخ کښته روان شو. نجلۍ له ډبرې رغړېدلې وه ، د ټټر تنۍ یې خلاصې وې ، تور اوږده بانه یې سره سرېښ ول.

شېرمحمد څادر پرې هوار کړ ، یخنې وه ، ژامې یې ولړځېدې ، شاوخوا یې وکتل ، زړه یې ولوېد ، پورته په پټې کې یو څوک ولاړ و.

شېرمحمد پرمخې پرېووت ، یوې ډبرې ته ور وښوېد ، کېناست ، تر څنګ یې وکتل ، سرې د اغزن سیم رنګې پایې ته وچې سترګې نیولې وې. یودم لاندې ډبرو ته راکښته شو.

شېرمحمد په بیړه نجلۍ ته وکتل ، له ورایه ښکارېدله. ورور ور وښوېد ، نجلۍ یې د هسکو تیږو مینځ ته ور کش کړه ، غلی کېناست. سر یې پورته کړ. د زړه دربا یې ډېره شوه ، سرې څلور پنځه ګامه لیرې و ، ژېړه وربښمینه لونګۍ یې تړلې وه ، د سهار په خړه کې یې پنډ برېتونه له ورایه ښکارېدل ، په لاس کې یې ښکاري ټوپک نیولی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له پورته دوه تنه راغلل ، يو يې تيټ شو ، د اوبو له ژۍ يې يوه چوټه (څپلکه) ورپورته کړه ، دواړه ودرېدل ، برېتور سړی هم ورغی ، له ونې تيټ ځوان کمره ته ګوته ونيوله ، دوی خبرې کولې ، غبر يې نه راته ، د څپو غرمبهاری خوت.

درې سره مخ کښته را روان شول ، شېرمحمد تيټ شو ، د دوو تيږو تر مينځ په يوه چوله کې ننوت ، نجلۍ وتوخل ، سرې يې پر خولې لاس کېښود ، ساه يې تر پزې راوخته.

غوږ يې ونيو ، د څپو له غږ سره خبرې ګډې وې ، خبرې ورو ورو رانږدې کېدې. شېبه وروسته له غوسې ډک غږونه تر ځنګ تېر شول.

شېرمحمد سر پورته کړ ، درې تنه د سيند پر ژۍ مخ کښته روان وو. ټولو اوبو ته کتل.

يودم خرهاری شو ، شېرمحمد په بېړه لاندې وکتل ، د نجلۍ شنې ، غټې سترګې رډې راختلې وې ، لغتې يې وهلې.

سړي د هغې له ډکو سرو شونډو لاس ليرې کړ ، نجلۍ ژوره ساه واخيسته ، چيغه يې کړه ، شېرمحمد يې پر خوله لاس کېښود ، سر يې هسک کړ ، درې تنه مخ کښته روان ول.

ناڅاپه يې ګرېوان وشلېد ، لاندې يې وکتل ، د نجلۍ ګوتې يې په ګرېوانه کې بندې وې.

شېرمحمد په غوسه وويل:

ــوژنې مې!

د نجلۍ سترګې رډې راختلې وې.

شېرمحمد وويل:

ــخوشې کوم دې ، خوپه يوه شرط ، چيغې به نه وهې ؟

د نجلۍ تور اوږده بانه سره ورغلل.

شېرمحمد د هغې له خولې لاس ليرې کړ. نجلۍ په بيړه ولاړه شوه ، سړي تر مټ ونيوله ، په شدت يې لاندې کش کړه ، نجلۍ کېناسته ، شېرمحمد وويل:

ــد خدای له پاره ، مه مې پرې وژنه!

نجلۍ شاته شوه ، ولې يې ډېرې ته ولګول.

شېرمحمد څادر ور واچاوه ، نجلۍ ځان پکې وپيچه ، غلې کېناسته.

سړي وويل:

ــد کور وال دې در پسې ګرځي.

نجلۍ غلې وه.

سړي غرۍ اوږده کړه ، ليرې د لويو ډبرو په مينځ کې درې تنه هماغسې مخ کښته روان ول.

سړي وويل:

ــته ليونۍ يې ؟

نجلۍ په راوتلو رډو سترګو ورته کتل. يودم يې کوکه کړه ، د سيند د څپو خواته يې منډه واخيسته.

شېرمحمد په بېړه ولاړ شو ، د نجلۍ ګرده لنده لمن په ګوتو ورغله ، دواړه پرمخې پرېوتل ، د سړي خوله او پزه پر ځمکه ولګېدل ، نرۍ درد يې په سر کې تير شو.

نجلۍ چيغه کړه!

ــخوشې مې که !

سړي تر مټ ټينګه نيولې وه. نجلۍ ژړل... د سيند خواته يې زورونه وهل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړا يودم غلې شوه ، سرې ورته وکتل ، د نجلۍ خوله سپينو ځګونو نيولې وه ، سترګې يې پټې وې.
شېرمحمد سره ساه ويسته ، د نجلۍ مټ يې پرېښود ، ستونې ستغ اوږد وغزېد ، لمرد ليرې غره د څوکو سپينې واورې څلولې.
سرې يخنۍ واخيست ، ولاړ شو ، د کوټ په لستونو کې يې لاسونه ننه ايستل ، ځنځير يې کش کړ. پزې ته يې لاس ور ووړ ، وينې وه.
شېرمحمد حيران و ، نه پوهېده چې څه وکړي ، لاره ورنه ورکه وه.
نجلۍ ته نږدې کښناست ، نجلۍ وخوځېده ، سترګې يې رڼې کړې ، سرې ته يې وکتل ، کښناسته ، سر يې پر ځنګانه کېښود ، د تورو پيچلو وېښتو څوکې يې پر ځمکه و لګېدې ، يودم يې په چيغو چيغو وژړل.
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.
د لمر وړانګې د غزېدلې غونډۍ په پاسنيو برخو لګېدلې ، لاندې سيند په سيورې کې روان و. نجلۍ هماغسې ژړل...
شېرمحمد کلې ته وکتل ، د کورونو لمر خاته خوا دېوالونه روښانه ول ، له ځينو بامونو تور لوګې پورته کېدل ، ليرې يو ماشوم په رمې پسې روان و ، تور سيرلې د غونډۍ په لمنه کې مخ پورته ختل.
بېرته يې نجلۍ ته سترګې ور واړولې ، هغې ژړل ...
شېرمحمد وويل:
ــبس که نور!
نجلۍ سر پورته کړ ، د شنو غټو سترګو سپين يې سرو رګونو نيولي وو ، ګلابي بغور (غومبرې) يې لانده ښکارېدل ، د نرۍ پزې څوکه يې سره وه.
شېرمحمد وويل:
ــګوره! زه ملا نه يم ، خو له ملايانو مې اورېدلي چې ځان وژونکى به په دوزخ کې وي.
نجلۍ يودم کوکه کړه:
ــهغوى مې ورور وژلى.
د سرې لينګې ولړزېدل.
نجلۍ په چيغو چيغو ژړل...
ښه شېبه ووته ، ډېرو تک تور اوږده سيورې پيدا کړل ، د سيند په څپو کې د لمر ژېړه رڼا ګډه وه.
شېرمحمد لونګۍ تر سر تاو کړه ، تبر يې ور واخيست ، ويې ويل:
ــزه نو ځم.
نجلۍ په بيړه ورته وکتل ، سلګۍ يې شوې ، ورمېږ يې کوږ کړ ، څپې په تورو ښويو تيرو لګېدلې.
سرې وويل:
ــليونتوب مه کوه!
نجلۍ سيند ته کتل... يودم ولاړه شوه. سرې يې تر مخ ودرېد. د هغې ژړا زور ونيو ، چيغه يې کړه!
ــته مې هرات ته بيايې ؟
د سرې ځنګنونو پرک واخيست.
نجلۍ په بيړه د کيڼ لاس لستونې ور تول کړ ، څلور ژېړ بنګړې ښکاره شول ، په غريو کې يې وويل:
ــسره زر دي ، ټول يې ستا ، خو د خداى روى ومنه! ما تر هراته ورسوه!
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجلۍ په سترګو کې نا اميدي راټوله شوه ، ګام يې واخيست ، شېرمحمد څنګ ته شو ، نجلۍ پر يوه هواره ډېره ودرېده ، اوبو ته يې وکتل ، سترګې يې پټې کړې.

شېرمحمد تر مټ ونيوله. نجلۍ چيغه کړهَ

__لاس مې پرېږده!

څنګنونه يې پر هواره تيږه ولګېدل ، په چيغو__چيغو يې وژړل.

شېرمحمد وويل:

__زه غريب سړی يم ، بدنامي ده ، بدي نه شم کولای.

نجلۍ هماغسې ژړل...

شېرمحمد يودم تر لاس ونيوله ، کش يې کړه ، دواړه په ولاړو تيږو کې کېناستل ، نجلۍ په حيرانۍ ورته کتل ، ځادر يې په غاړه کې پروت و.

شېرمحمد د کلي خواته ګوته ونيوله ، ليرې پر پوله کتار کليوال روان ول. له يوه سره د موټر له هوا ډک ټوپ ښکارېده ، ډله دسيند خواته راتله ، تر مخې يې پنډ برېتور سړي ګامونه اخيستل.

شېرمحمد په وارخطايي وويل:

__له دې ځايه بايد لاړ شو.

نجلۍ چيغه کړه:

__ځم ، ټولو کليوالو ته وايم چې ورور يې راوژلی.

ولاړه شوه.

شېرمحمد تر لاس ونيوله ، په غوسه يې وويل:

__ ته به له ژونده سترې يې ، خو زه مور او ورور لرم ، که دواړه سره ووينې ، خدايکه مو وينه ځمکې ته پرېږدي.

نجلۍ وويل:

__ته مې هرات ته بيايې ؟

__هو!

نجلۍ کېناسته ، ډکې سړې شونډې يې وخوځېدې:

__تا قول راسره وکړ!

شېرمحمد روانو کليوالو ته کتل... يودم يې په وارخطايي وويل:

__ له دې ځايه بايد لاړ شو.

نجلۍ وويل:

__هلته تلی شو ؟

شېرمحمد ور ته وکتل ، هغې پورته په پټي کې خړې ولاړې کوټې ته ګوته نيولې وه.

نجلۍ وويل:

__د اوبو پخوانۍ ژرنده ده.

سرې په ځير کوټې ته وکتل ، ژور لښتی د لرګي تر ناوې پورې غزيدلی و.

دواړه په لويو ډېرو کې کړوپه ملا روان شول. لښتی وچ و ، مازې څنډو ته يې کمه واوره پرته وه. مخ پورته لاړل ، د اوړدې لرګينې ناوې لاندې تېر شول ، شېرمحمد غړۍ اوږده کړه ، کليوال تر دېوال پټ ول ، په بيړه يې ځانونه کوټې ته ورسول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوټې ور نه درلود ، دېوالونه يې سوري ول ، له بامه هم څو څايه ربا رالوېدله.
نجلۍ کونج ته غلې کېناسته ، سړي ورته وکتل ، له خيرن څادره سپين مخ ، تر شنو غټو سترګو راګرځېدلي تور اوږده بانه او پر تندي پراته پيچلي لانده ويښته راوتلي ول.
شېرمحمد ديوال ته مخ ور نږدې کړ ، له يوه سوري څخه يې د باندې وکتل ، کليوال د سيند پر ژۍ مخ کښته روان ول ، ټولو اوبو ته کتل ، د پنډ برېتور سړي چپلکه په لاس کې وه.
شېرمحمد وويل:
ــ هغوی فکر کوي چې ته مړه يې.
نجلۍ غريو واخيسته ، سلګۍ يې شوې ، يودم يې وژړل.
دوې ټوټکۍ کوټې ته ور ننوتې ، يوې يې په چټ کې تر تور لرګي ځان ورساوه ، غچا يې شوه ، بېرته له وره ووتې.
نجلۍ په ژړا کې وويل:
ــ کاشکې مړه وای.
سړي هماغسې کليوالو ته کتل...
د نجلۍ شونډې وخوځېدې:
ــ تا قول راسره کړی ، تر هراته به مې بيايې!
شېرمحمد ورته وکتل ، تندی يې تريو شو ، په نيولي غږ يې وويل:
ــ زه کور لرم ، خلک به څه وايي چې پردی نجلۍ يې راتښتولې ده .
د نجلۍ ژړا زور ونيو:
ــ د خدای روی ومنه! تا قول راسره کړی. .
شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:
ــ نه!
نجلۍ چيغه کړه!
ــ غيرت لرې!
ولاړه شوه.
شېرمحمد په وره کې ودرېد.
نجلۍ په غريو کې وويل:
ــ لار راکه !
سړی په خبره کې ورولوېد:
ــ سمه ده ، بيايم دې.
ــ ته دورواغ وايې!
د سړي په تندي کې ګونځې پيدا شوې:
ــ د غزني په اولياوو لو (قسم) درته خورم.
نجلۍ بېرته کونج ته غلې کېناسته.
شېرمحمد دېوال ته ور نږدې شو ، ليرې ، تر هسکو تيرو ور هاخوا د کليوالو سرونه مالومېدل.
د سړي شونډې وخوځېدې:
ــ د غزني تر ښاره دې بيايم ، د هرات موټر ته دې ور خيژوم. نور به په خپله ځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلۍ ولاړه شوه.
شېرمحمد چيغه کړه!
ــ تر هراته درسره ځم. سمه ده ؟
نجلۍ کېناسته.
شېرمحمد پټکی پورته کړ ، پر پکه ککرۍ يې له خيرو ډک نوکان تېر کړل ، له ځان سره يې وويل:
ــ اجب جنجال راته پيدا شو.
نجلۍ ورو ورو ژړل...
شېرمحمد په غوسه وويل:
ــهرات ته څه بلا غواړې ؟
نجلۍ غريو واخيسته.
ــهلته مې خور ده.
سړي ورته وکتل ، په ملنډو يې وويل:
ــپه لوڅو پښو هرات ته ځې.
نجلۍ پر خپلو سپينو پښو د ځادر پيڅکه ورکش کړه.
شېرمحمد وره ته ورنږدې شو ، مخامخ يې وکتل ، ورو يې وويل:
ــ موږ بايد په ډېرو کې مخ پورته لاړ شو ، که تر هغې مخامخ ټيټې غونډۍ واوړو ، خبره خلاصه ده.
ورو له کوټې ووت ، لښتي ته کښته شو ، شاته يې وکتل ، نجلۍ ورپسې وه ، شېبه وروسته دواړه د سيند پر غاړه لويو ډېرو ته ورسېدل. مخکې لاړل. اوبه په ټيټه کې رواني وې ، پورته تر تيږو ور هاخوا يواځې د کلي د هدېرې ، شنې ، زرغونې شناختې ښکارېدلې.
دوی ګړندي ګامونه اخيستل ، تر غونډۍ پورې څوک نه ول ، يوځای يوه بوډا د سيند پر غاړه غواوې اوبه کولې ، دوی يوه شېبه د ډېرو په مينځ کې کېناستل ، بوډا له غواوو سره پورته پټيو ته وخوت ، شېرمحمد او نجلۍ د غونډۍ تر خنګ شيلې ته منډه کړه.
پورته لاړل ، تر غونډۍ راتاو شول ، مخامخ يې منډه واخيسته ، د سيند د څپو غږ ورو ورو ليرې کېده.
شېرمحمد مخکې و ، شا ته په ځادر کې تاو شوې نجلۍ لوڅې پښې منډې پسې وهلې... سړی تر يوې ټيټې غونډۍ واوښت ، په يوه لويه ډېره کېناست ، شاته يې وکتل ، نجلۍ ليرې وه.
شېرمحمد ژوره ساه واخيسته ، تر خنګ يې وکتل ، د کلي خنډه ښکارېدله ، کورونه په ټيټه کې پراته ول ، د شنو څلور کونجه پټيو په غاړو د چنارونو بې پاڼو څانګې برېښېدلې ، سيند کوږ ، ووږ روان و.
مخ يې وګرځاوه ، نجلۍ په يوه هواره ډېره ناسته وه ، سر يې ځوړند و ، تېزه تېزه سا ه يې وهله...
شېرمحمد ولاړ شو. نجلۍ په بېړه ورته وکتل ، په خواره خوله يې وويل:
ــد خدای له پاره ، يوه شېبه دمه کوم.
سړي حرکت وکړ ، د غونډۍ په پيڅکه کې مخ کښته لاړ. شاته د نجلۍ د ساه ايستلو غږ اورېدل کېده.
نجلۍ اخ کړل ، شېرمحمد ور وکتل ، ناسته وه. د کينې پښې غټ نوک يې پورته ولاړ و ، له بټې (غټې) ګوتې يې وينې رواني وې.
سړی په يوه تيږه کېناست ، تندی يې تريو شو ، په غوسه يې وويل:
ــکمه لاره نه ده ، په لوڅو پښو نه شې تلی.
نجلۍ خپله پښه ټينګه نيولې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد ولاړ شو ، نجلۍ نا امېده ورته وکتل ، د سړي لمر سوځولي تور تندی ګونځو ونیو ، په خشکه یې وویل:

__یوه ورځ مزل لرو.

حرکت یې وکړ ، نجلۍ ګوډه__ ګوډه پسې روانه شوه.

دواړو د اوږدې غزېدلې غونډۍ په پیڅکه کې ګامونه اخیستل ، سیورو ته ځای ځای واوره پرته وه ، خو لمر ته غونډۍ تورې وې ، کله کله به نوی رابوټیدلي ژېړ ګلان په مخه ورغلل ، ترخو او اغزو وړې پاڼې کړې وې ، ځای ځای به سپین پتنګان له بوټو پورته شول.

پاو وروسته سړی د غونډۍ سر ته وخوت ، خو نجلۍ لا د غونډۍ په نیمایي کې وه. کله کله به ودرېده ، پورته به یې وکتل ، په لویو ډېرو پسې به یې لاس ونیو ، بېرته به یې ګام واخیست. شېرمحمد تر ډېره د غونډۍ پر سر ناست و ، سوړ باد چلېده ، لمر ته سپینې وریځې ور روانې وې.

ښه شېبه ووته ، نجلۍ د غونډۍ سر ته ورسېده ، دې تېزه تېزه ساه وهله ، د کیڼې پښې توله ګوتې یې په وینو سرې وې.

نجلۍ څنګ ته کېناسته ، سړي ورته وکتل ، هغې له پوندې ازغی ایست ، پر سپین تندي یې مړه خوله پرته وه.

شېرمحمد د خپل کوټ ځنځیر کش کړ ، ویې ایست ، د تېر تېره څوکه یې د کوټ د لستوڼي د اوږې برخې ته سیخه کړه ، لستوڼی بیل شو.

نجلۍ په حیرانۍ ورته کتل...

سړي لستوڼی په مینځ کې نیم کړ ، بوټونه یې وایستل ، پرته له دې چې سر پورته کړې ، ورو یې وویل:

__څادر.

نجلۍ څادر ور وغورځاوه ، لوڅ سر د یوې تیږې شاته کېناسته.

سړي له څادر څخه خو نرۍ تراډې وایستې.

شېبه وروسته ولاړ شو ، ورو یې وویل:

__تلی شم.

نجلۍ غړی اوږده کړه ، سړي خپلو پښو ته د کوټ لستوڼي ور اغوستي وو ، د څادر نرۍ تراډې ترې تاوې وې.

نجلۍ وخندل ، شېرمحمد په بیړه ورته وکتل ، د هغې سپین غاښونه ښکارېدل ، یودم یې سرې ډکې شونډې سره ورغلې ، په شنو سترګو کې یې اوښکې راټولې شوې ، غلی کېناسته.

شېرمحمد پر ځمکه پر اته بوټونه په پښه ووهل ، ورو یې وویل:

__دا په پښو که.

روان شو.

نجلۍ یوه پاتې شوې ټوټه ور پورته کړه ، د کیڼې پښې ښه ګوته یې پرې وتړله ، پلاستیکي ازاد بوټونه یې په پښو کړل ، په څادر کې یې ځان وپیچه ، ګام یې واخیست ، تر لوڅو پښو ښه ول.

دوی ښه شېبه مزل وکړ ، اسمان وریځو نیولی و ، سوړ باد چلېده.

پاو ووت ، اسمان وغړمبېد ، پر ځمکه د باران څاڅکي را پرېوتل. باران تېز شو. غونډۍ هواره وه ، د پټېدو ځای نه ښکارېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه روان ول ، د شېرمحمد په پښو پسې په ختو لړلې اوږدې ترادې کرښېدې. يو ځای هسکې تيرې په مخه ورغلې ، ورنږدې شول ، يوه پلنه تيره د دېوال غوندې ولاړه وه ، ولې يې ورته ولګول ، د باران څاڅکې يې تر پښو پورې رسېدل.

شېرمحمد ځړېدلې توتې ور پورته کړې ، کلکې غوټې يې ور واچولې ، نجلۍ ته يې وکتل ، په لانده ، لنډ څادر کې سره راټوله ناسته وه. ژامې يې لړزېدې...

شېرمحمد څمکې ته وکتل ، ورو يې وويل:

__نوم دې څه دی ؟

__تورپيکۍ.

__خور دې په هرات کې واده ده ؟

ځواب يې وانه ورېد.

شېرمحمد سر پورته کړ ، د نجلۍپه سترګو کې اوښکې راټولې وې.

سرې بېرته ځمکې ته وکتل.

تورپيکۍ وويل:

__هو.

يو دم غريو واخيسته ، سلګۍ يې شوې ، په ژړغوني غږ يې وويل:

__زما ورورکی دې څنګه پيدا کړ ؟

شېرمحمد په بېره ورته وکتل ، نجلۍ پورته وريځو ته شنې سترګې نيولې وې ، په سپينه زنه پورې يې رڼه اوښکه ځړېدله.

سرې بېرته ځمکې ته وکتل:

__په کارېز کې!

__خراب شوی و ؟

شېرمحمد وويل:

__وږې يې ؟

__نه.

__څو ؟

تورپيکۍ هماغسې وريځو ته کتل.

شېرمحمد وټوخل:

__ناوخته دی.

نجلۍ په غريو وويل:

__اخر يې په بلا وخوړ.

غلې شوه ، بېرته يې شونډې وخوځېدې:

__ډېر مې ورته وويل چې له تره ليرې ګرځه ، نه يې منله ، خپل حق يې غوښت.

شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:

__د څه شي حق ؟

د تورپيکۍ سلګۍ شوې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــورور مې د پلار يو زوی و ، د نيکه ډېر جايداد ور رسېده ، ځمکه ، باغ ، کلا ، په هرڅه کې بايد سم نيمايي
پرې اچول شوی وای.

ـــپلار دې مړ دی ؟

نجلۍ سره ساه و اېسته:

ـــهو! دا څلور کاله مخکې خبره ده ، په کوټه کې سره ناست وو ، تره مې ښکاري ټوپک پاکاوه ، ډز شو ، پلار
مې په زړه ولګېد ، ځای په ځای يې ساه ورکړه ، تره مې ژړل ، ځان يې له ځمکې ځمکې ويشت ، خو زه اوس
وپوهېدم چې له قصده يې د ټوپک خوله ور اړولې وه.

تورپيکۍ غلې شوه.

شېرمحمد وويل:

هماغه برېتور سړی دې تره دی ؟

ـــهو.

او هغه دوه نور هم د تره زامن ؟

تورپيکۍ اوږده باڼه سره وروستل.

شېرمحمد وويل:

ـــورور دې واده درلود ؟

ـــنه! تر پينځه ويشت کلنۍ اوښتی و ، خو تره مې ويل چې تر اوسه لا سره خوله هلک دی ، وخت شته. يوه
ورځ يې د تره له زامنو سره د ځمکې په سر وخوړل ، دوی دوه وو ، ښه يې تر ډېرو ويست ، ورور مې سرې
وينې کورته راغی ، ټوپک يې پسې غوښت ، کوران شريف مې ورته ونيو ، په سبا مې ورياده کړه چې د يوڅه
وخت له پاره يوې خواته لاړ شي ، نه يې منله ، پښو ته ور ولوېدم ، راضي شو ، ويې ويل چې ايران ته ځې. د
لارې د خرڅ له پاره مې له موره راپاتې شوې غاړه ګۍ ورکړه ، په هماغه ورځ ښار ته لاړ ، کله چې بېرته راغی ،
خو نوټونه يې راوښودل ، ويل يې ، ډالر دي ، ډېر ځای نه نيسي ، له غلو نه يې په اسانۍ پټولی شي.

تورپيکۍ سره ساه واخيسته ، غلې شوه.

شېرمحمد وويل:

ـــله کومه پوه شوې چې ورور دې دوی وژلی ؟

نجلۍ يودم ټکان وخوړ ، چيغه يې کړه ، څادر يې وغورځاوه ، غاړې ته يې لاس کړ ، خړه ، وړه څرمښکۍ په
ځمکه ولوېده.

شېرمحمد وخندل:

ـــبې ازاره ده ، نه ورته وګوره! د يخنۍ له لاسه منډه نه شي اخيستی.

تورپيکۍ ځمکې ته کتل ، څرمښکۍ په يوه لويشت لوړ ځای نه شوای ختلی ، وړې ژېړې پښې يې خوځولې...

نجلۍ بېرته په څادر کې ځان ونغاړه ، غلې کېناسته.

شېرمحمد وويل:

ـــله کومه پوه شوې چې ورور دې دوی وژلی ؟

تورپيکۍ سره ساه واخيسته ، ورو يې وويل:

ـــد سهار اور زه بلوم ، هر وخت د ملا تر اذان مخکې راوېښېږم ، اول به تناره ته تلم ، تره ته به مې د اوداسه
له پاره تودې اوبه په بدنۍ کې اچولې ، وروسته به مې د اور غم خوړ. نن وختې خوب نه راته ، دالان ته
لاړم ، په تناره کې مې له بېګانيو تودو اوبو بدنۍ ډکه کړه ، کله چې د تره کوټې ته ورنږدې شوم ، له کاوړه (

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوسې) ډک غږ مې واورېد ، په دروازه کې ودرېدم. تره مې په غوسه و ، ویل یې چې ګلاب یې باید تر خاورو لاندې کړی وای ، ولې یې په کاریزه کې اچاوه.
تورپیکۍ غلی شوه.
شېرمحمد په بیړه وویل:
__بیا ؟
نجلۍ غریو واخیسته:
__زړه مې تر خولې راووت ، دروازه مې خلاصه کړه ، تره او د تره دواړه زامن یې ناست ول ، په غولي زما د ورور خلاصه تذکره پرته وه.
شېرمحمد وویل:
__باران ودرېد ، نه ځو ؟
نجلۍ ځرمښکۍ ته وچې سترګې نیولې وې ، شونډې یې وخوځېدې:
__د تګ په وخت یې له پلاره پاتې دوې ګوتمۍ هم ورسره واخیستې ، ویل یې چې نابلده دی ، په بده ورځ به په کار ورشي. کله چې له کوره ته ، تر ډېره یې په غیږ کې نیولې وم ، ژړل یې ، مساپرې ته یې زړه نه کېده.
د ورور له تګه وروسته مې د تره زامن هم په ټپ ټپ (موټرسایکل) سپاره شول ، تر ماښامه ورک ول.
شېرمحمد ولاړ شو ، د کوټ په لستونو کې تړلې پښې یې په خټه کې ننوتې. ورو یې وویل:
__ځو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۹)

شپه وه ، پورته رانه ستوري ځلېدل...شېرمحمد لرګيني زړې دروازې ته ډېره ونېوله ، شپبه وروسته يې د ورور خوبولی غږ واورېد:

__څوک يې ؟

__زه يم ، شېرمامد!

ځنځير وشرنګېد ، دروازه خلاصه شوه.

باز محمد وويل:

__لالا! ناوخته شوې ، د ادې مې اندېښنه وه.

شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

__څه! څراغ بل که!

د هلک حيران غږ يې واورېد:

__ته څه کوې ؟

هيڅ! اودس ماتي ته تېرېږم.

هلک منډه کړه ، پر چوتره وخوت.

شېرمحمد ورو وويل:

__راځه!

توربيکی انګړ ته ورغله ، په مخامخ کوټه کې څراغ ولګېد ، دواړه په بيړه دالان ته ننوتل.

شېرمحمد لاسي بټۍ تاو کړه ، سپينه رڼا په تورو لوښو او کاسو ولګېده ، د تناره پر سر تېغنه پرته وه ، يو ګړۍ دېوال ته ولاړ و ، ځنګ ته څو ناولي پيالې ايښې وې. په غاب کې پاتې ، يخ وهلي کچالو ښکارېدل.

شېرمحمد وويل:

__يوې خواته پرېوزه ، سهار په خړه کې به ځو ، هيڅوک هم نه خبرېږي.

په بيړه له دالانه ووت ، په چوتره کې يې له پښو تاو شوې توټې خلاصې کړې ، بام ته يې واچولې ، کوټې ته ورغی.

مور يې په برستنه کې ناسته وه ، د ککرۍ په برخه کې يې ټکرۍ خيرې و ، راوتلي خيرن ، ببر وېښته يې پورته ولاړ ول.

ښځې په وارخطايي وويل:

__اندېښنه مو شوه.

شېرمحمد وخندل:

__باران و ، لاره هم ډېره وه.

د باز محمد حيرانه غږ يې واورېد:

__لالا! لستونی دې نشته.

سرې په بيړه کوټ ويست ، کونج ته يې واچاوه. په خندا يې وويل:

__هسې! وشکېد.

ښځه په خبره کې ورولوېده:

__جنګ دې کړی ؟

__نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک وویل:
ــخادر دې چېرته دی ؟
شېرمحمد وارخطا شو:
ــپه ، په چوتره کې مې واچاوه ، لوند و.
ښځې وویل:
ــامانت دې ور وسپاره ؟
شېرمحمد وخندل:
ــهو.
ــخه یې ویل ، د مړي د وړلو له پاره څه وخت راځي ؟
ــخدای خبر! ژر.
ښځې برستن لیرې کړه ، ورو یې وویل:
ــ زه به ډوډۍ درته راوړم.
د سړي رنګ والوت:
ــنه! وږی نه یم.
ــزویه! الوګان تیار دي ، په تناره کې به یې تیټ کم ، ژر تودېږي.
شېرمحمد وخندل:
ــموړ یم ، زړه ته مې نه کیږي ، د مړي خپلوان ښه خلک وو ، ویې نازولم ، سهار یې په پاستي کې لږ کوچ هم راته ونغاړل ، ویل یې چې سترې لاره ده ، وږی به شې.
ښځه ولاړه شوه.
د شېرمحمد تندی تریو شو:
ــوږی نه یم.
ښځې یوه زړه بړستنه پر توشکه هواره کړه.
شېرمحمد اوږد وغزېد ، خراغ ته یې ور پوکړل ، ورو یې وویل:
ــادې! سهار وختي یو چېرې ځم.
د ښځې حیرانه غږ یې واورېد:
ــچېرته ؟
سړي وخندل:
ــیو پخوانی ملګری مې ولید ، د مالونو سوداګر دی ، له هزاره جاته غواوې او پسونه راولي ، ویل یې چې دا ځل د ډېرو مالونو د راوستلو نیت لرم ، راسره لاړ شه ، ښه مزدوري به درکم.
ښځې په خواره خوله وویل:
ــوی زویه! وخت خراب دی ، همدا کاریز کنې دې ښه دی ، وچه ، لنده رارسیږي.
شېرمحمد وخندل:
ــزړه مه خوره ، درې ، څلور ورځې وروسته بېرته راځم.
د ښځې خوبولی غږ یې واورېد:
ــخدای دې له سختیو وساته.
شېرمحمد پر اړخ راواووښت ، ورو یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــادې! په کور کې څو روپۍ دي ؟
غوږ یې ونیو ، خرهارۍ اورېدل کېده.
پاو ووت ، سرې د کوټې له کونجه برستن ورواخیسته ، ورو یې دروازه خلاصه کړه ، دباندې سوړ باد چلېده ، دالان ته لاړ ، د تناره سر لوڅ و ، لاندې انګار سره رڼا کوله ، تورپیکۍ تناره ته پښې ورغځولې وې.
شېرمحمد برستنه په غولي کېښوده ، ورو یې وویل:
ــهرات ته تګ پیسې غواړي.
د نجلۍ سترۍ غږ یې واورېد:
ــیو بنګړی به خرڅ کو.
شېرمحمد په بیړه له دالانه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۰)

يودم چيغه شوه:
__بلا!
درب شو ، ور له دېوال سره ولګېد ، کوټه سړې هوا ونيوله.
شېرمحمد لاس په غولي وتپاوه ، لاسي بټۍ په ګوتو ورغله ، رڼا شوه ، د کوټې دروازه خلاصه وه ، باز محمد غلی په کونج کې ناست و ، سترګې يې رډې راختلې وې.
شېرمحمد په خوبولي غږ وويل:
__څه خبره ده ؟
يودم يې زړه ولړزېد.
د اورلګېد دانه بله شوه ، څراغ ولګېد ، زړې ښځې په وارخطايي وويل:
__څه ټکه را پرېوته ؟
د هلک ژبه بنده شوه:
__به ، به ، بلا!
چيغه يې کړه!
__په دالان کې بلا ده.
شېرمحمد په بيړه ولاړ شو ، د کوټې ور يې پورې کړ ، په خشکه يې وويل:
__لوی سړی يې! بلا له کومه شوه!
ښځې وويل:
__دا نيمه شپه ګوره! په دالان کې دې څه کول ؟
__تږی وم ، له کړي مې اوبه را اخيستې.
شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:
__ماغزه مې مه راخوره ، ويده شه!
هلک په وېره وويل:
__لالا! په کوران که درواغ درته وايم ، په دالان کې بلا ده ، پښه مې ورسره ولګېده ، ژګيروی يې شو.
د ښځې شونډې وخوځېدې:
__ورور دې ستړی دی ، له خوبه يې مه باسه.
__ادې! بلا ده.
شېرمحمد چيغه کړه!
__چوپ!
هلک په برستن کې ننوت.
ښځې څراغ ته ور پو کړل.
ښه شېبه ووته ، بازمحمد ورو وويل:
__ادې! تږی يم.
څراغ ولګېد.
شېرمحمد په بيړه ور وکتل ، ښځې تکری په ويښتو ورکش کړ ، ولاړه شوه.
شېرمحمد کېناست ، وارخطا يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــاوبه زه ورته راوړم.
ولاړ شو ، د ښځې له لاسه یې څراغ ور واخیست ، له کوټې ووت.
تورپیکۍ پرته وه ، د څراغ ژېړه رڼا یې له خیرنې بړستنې په راوتلې سپین مخ لګېدله ، سترګې یې پټې وې.
شېرمحمد ګړی کوږ کړ ، پلاستیکي بدنۍ تر نیمایي له اوبو ډکه شوه ، ولاړ شو ، زړه یې تر خولې راووت.
زړه ښځه د دالان په وره کې ولاړه وه ، سترګې یې رډې راختلې وې ، نجلۍ ته یې کتل...یودم یې له خولې ځګونه راووتل ، ړنګه شوه ، سر یې د وره له چوکاټ سره ولګېد.
شېرمحمد منډه ور واخیسته ، غبرګ لاسونه یې ترې تاو کړل. تورپیکۍ چیغه کړه ، کېناسته ، په بیړه یې څادر ته لاس ور وغځاوه.
شېرمحمد زړه ښځه په غېږ کې واخیسته ، ورو یې وویل:
ـــڅراغ درسره راواخله.
تورپیکۍ په حیرانۍ ورته کتل...
سړی له دالانه ووت. نجلۍ څراغ پسې واخیست.
شېرمحمد خپله مور په توشکه پرېیسته ، هلک دېوال ته ولاړ و ، په راوتلیو رډو سترګو یې په ګونځې ګونځې څادر کې پیچلې نجلۍ ته کتل...
د ښځې خرهاری شو ، چیغه یې کړه ، لاس یې په شدت له دېوال سره ولګېد.
شېرمحمد په بیړه تر دواړو متو ونیوله. وېې ویل:
ـــپښې یې ټینګې ونیسه!
تورپیکۍ د ښځې په دواړو پښو لاسونه کېښودل. ښځه یوه شیبه پورته پورته غورځېده ، وروسته ارامه پرېوته.
تورپیکۍ په وارخطایي وویل:
ـــپیریان یې دي ؟
کوم ځواب یې وانهورېد.
د نجلۍ شونډې وخوځېدې:
ـــتندی یې وینې دی.
شېرمحمد څراغ ور نږدې کړ ، ورو یې وویل:
ـــ صندوق وګوره ، یوه ټوټه پیدا که!
تورپیکۍ لرګین صندوق ته ور وښوېده ، دړه یې پورته کړه ، بازمحمد په منډه ورغی ، نجلۍ یې په ځنګ ووهله ، هغې پر غولې لاس کېښود.
هلک په بیړه یوه ټوټه ور پورته کړه ، شېرمحمد ته یې ونیوله ، سړي په خشکه وویل:
ـــدا خو پرتوګ دی.
تورپیکۍ په صندوق کې زړې جامې سره وتوشپلې ، یو لوی دسمال یې راواخیست ، د دسمال یوې څنډې ته غوټه ور لوېدلې وه ، خلاصه یې کړه ، څو چړمولې شلګون نوټونه لاندې ولوېدل. دسمال یې سړي ته ونیو ، له غولې یې نوټونه ور پورته کړل.
بازمحمد لاس ور وغځاوه ، نوټونه یې د نجلۍ له ګوتو ویستل ، په صندوق کې یې واچول.
سړي د خپلې مور تر تندي دسمال تاو کړ ، شا ته یې غوټه ور واچوله ، غلی کېناست.
تور پیکۍ وره ته نږدې ، خړ دېوال ته ولې ولګول ، هلک هم پر صندوق سر ایښی و ، نجلۍ ته یې په کرکه کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه شېبه ووته ، هلک په ناستو وېده و ، نجلۍ غولي ته کتل ، سرِي هم خپلې مور ته وچې سترګې نیولې وې.
وخت ووت ، چرګانو نارې وهلې ، ملا اذان وکړ.
تورپیکۍ ورو ولاړه شوه ، لاسي بتۍ یې له غولي ورپورته کړه ، له کوټې ووته. .
پاو ووت ، د ښځې زګیروی شو ، سترګې یې رڼې کړې ، شېرمحمد ته یې وکتل ، مخ یې دېوال ته ور وګرځاوه.
سرِي وویل:
__ادې! ته سمه نه یې پوه شوې.
ښځې پزه پورته کش کړه ، غریو واخیسته.
د سرِي شونډې وخوځېدې:
__زه به ټوله کیسه درته وکم.
ښځې په نیولي غږ وویل:
__دا مرداره دې له کومه کړه ؟
ویې ژړل ، دیوال ته ور نږدې شوه.
د شېرمحمد تندی تریو شو:
__خبره خو واوره!
ښځې ژړل...
سرِي غلی و.
ښځې په ژړا کې وویل:
__ پزه دې را پرې کړه!
د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:
__تورپیکۍ نومیږي.
ښځه په خبره کې ور ولوېده:
__زار (زهر) دې تر خوله سه ، شرمیږي نه ، نوم یې هم اخلی.
سرِي چیغه کړه:
__دا دهغه مړي خور ده ، ورور یې تربرونو ور وژلی ، دې هم ځان سیند ته واچاوه ، له اوبو مې راویسته ، بله چاره نه وه ، دا باید تر هراته ورسوم ، هلته یې خور اوسیږي. پوه شوې!!!
ښځې خپل سر ته لاس ور ووړ ، په نیولي غږ یې وویل:
__ د خلکو خولې به څنګه بندې کړې ، ځوانه نجلۍ دې کورته راوستې ، کوم یوه ته به لووې (قسمونه) خورې چې راتښتولې دې نه ده.
شېرمحمد غولي ته کتل.
ښځې وویل:
__همدا اوس یې له کوره وباسه!
سرِي چیغه کړه!
__چېرته لاړه شي!
__بلا مې ورپسې ، مور خو یې ذمه نه ده اخیستې.
شېرمحمد وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــګوره ادې! له خدايه ډار په کاردی! اوس خو رڼا شوه ، نه يې له کوره ايستی شم او نه هم چېرته ورسره تلی شم ، نن ورځ به ورته وګورو ، که خدای کول ، سبا به يې د ملا تر اذان مخکې له کوره وباسم ، تر هراته به ورسره لاړ شم ، ثواب دی ، څوک خبرېږي ؟
ښځه په خبره کې ور ولوېده:
ـــولې! له لوټې خو نه ده پيدا! پلارګنۍ لري ، ته يې بدې کولای شې ؟
ـــهغوی فکر کوي چې مړه ده ، نه خبرېږي.
ښځه ورور ورو سونګېدله...
بازمحمد وټوخل.
شېرمحمد وويل:
ـــوه هلکه! پام چې چا ته دې تر خولې ونه وځي!
هلک وارخطا سترګې ور واړولې.
شېرمحمد چوترې ته لاړ ، رڼا وه ، په اسمان کې سرخې ښکارېده. سړي په يخو اوبو اودس وکړ ، بېرته کوټې ته ننوت.
ښه شېبه ووته ، د لمر ژېړې ، بېسبکه وړانګې د پردې پر پاسنۍ برخه لګېدلې. زړه ښځه هماغسې پرته وه ، سرې په برستن کې ناست و ، هلک هم لرګين صندوق ته ولې لګولې ول ، غولې ته يې کتل...
د وره کړپ شو ، باز محمد ورته وکتل ، تورپيکۍ ګليمې دسترخوان هوار کړ ، پيالې وکړنګېدې ، سړي په بېړه له سره برستن ليرې کړه ، پر دسترخوان خو پاستې ، پيالې او توره چايجوشه ايښې ول.
تورپيکۍ په رېږدېدلې غږ وويل:
ـــبوره مې پيدا نه کړه!
ښځې ور وکتل ، چيغه يې کړه:
ـــووزه بېشرمې نجلۍ ، په کور هم راګډه شوې!
تورپيکۍ وژړل ، په منډه له کوټې ووته.
ښځې بېرته مخ دېوال ته ور وګرځاوه.
شېرمحمد ورو وويل:
ـــبوره را واخله.
باز محمد له تاخچې زنګنه قوطۍ ور واخيسته ، پر دسترخوان يې کېښوده ، بېرته په خپل ځای کېناست.
سړي پاستې ته لاس ور وغځاوه ، تود و ، يو سوځيدلی ځای هم نه پکې ليدل کېده.
وخت ووت ، په دسترخوان درې پيالې ايښې وې ، يواځې په يوې کې د چايو شمه ښکارېدله.
شېرمحمد ولاړشو ، دالان ته لاړ. هرڅه منظم وو ، غابونه پرېمينځل شوي ول ، پلاستيکي فرش جارو ښکارېده ، په تناره کې اور بل و.
شېرمحمد د دالانه په وره کې په جګو پښو کېناست ، تورپيکۍ ته يې وکتل ، پزه يې د تناره په اېرو توره وه ، ورو يې وويل:
ـــلمر راوخوت ، نن ټګ نه کيږي.
نجلۍ غلې دېوال ته ناسته وه.
شېرمحمد سوړ اسويلی ويست.
نجلۍ وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ تاسو ته مې غم جوړ کړ.
شېرمحمد له دالانه ووت ، کوټې ته لاړ ، باز محمد نه و ، مور يې هماغسې پرته وه.
سرې کېناست ، پياله يې له چايو ډکه کړه ، ورو يې وويل:
ــ ادې! ضد مه کوه ، چاى وخوره!
ښځې حرکت ونه کړ.
د کوټې دروازه خلاصه شوه ، بازمحمد په وره کې ودرېد ، په سترې ساه يې وويل:
ــ لالا! ګلمير خبر دى.
د سړي زړه ولړزېد ، زړه ښځه په ځاى کې کېناسته ، سترګې يې رډې راختلې وې.
شېرمحمد وويل:
ــ له کومه ؟
ــ ويل يې چې کوچيني ورور يې د شپې بولې کړې وې ، سهار يې مور توشکه بام ته خېژوله چې زموږ په سراى کې يې نجلۍ ليدلې وه.
زړې ښځې په غريو کې وويل:
ــ اوس مو مخ تور شو.
د باز محمد شونډې وخوځېدې:
ــ ګلمير پوښتنه کوله چې هغه نجلۍ څوک ده ؟
شېرمحمد وويل:
ــ تا څه ځواب ورکړ ؟
ــ هيڅ! منډه مې راواخيسته.
زړه ښځه اوږده وغزېده ، سونګى يې شو ، برستن يې پر سر ور کش کړه.
دروازه وټکېده ، د شېرمحمد رنګ والوت ، هلک له کوټې ووت ، سړى اورسۍ ته ور نږدې شو ، د انګړ دروازه نيمکښه وه ، باز محمد په دروازه کې ودرېد ، بيا يې د کوټې خواته منډه راواخيسته ، ويې ويل:
ــ د ګلمير وړه خور ده ، وايي چې يو اورلګيت پور راکه!
د انګړ د دروازې غنجا شوه ، شېرمحمد په بيړه له ورسۍ ور وکتل ، وړه نجلۍ په انګړ کې ولاړه وه ، ببر ، سره نښتي ژير ويښته يې ول ، شاوخوايې سترګې اړولې.
سړي د اورسۍ پله خلاصه کړه ، سر يې د باندې ويست ، زوروه چيغه يې تر خولې راووته:
ــ ووزه له کوره!
نجلۍ په بيړه مخ واړاوه ، منډه يې کړه ، تندى يې ددروازې له پلې سره ولګېد ، شا په تخته ولوېده ، په ژړا له انګړه ووته.
شېرمحمد په غوسه وويل:
ــ د سپي لور يې د جاسوسۍ له پاره راليږلې وه.
د ښځې ژړغونى غږ يې واورېد:
ــ خپله لمن مو په خپله په سر راواړوله.
شېرمحمد چيغه کړه!
ــ بس که نور! اوس څه وکم ، ځان ووژنم که دا!
ښځې ژړل ، باز محمد لړزې اخيستى و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد په خشکه وويل:

__ولي داسې راته ولاړ يې ، سره غرمه دي کړه ، بلا وهلی يې ، غوا له لوږې مړه شوه.

هلک په ېېړه له کوټې ووت.

سړی په خپل ځای کېناست ، سر يې پر زنګنو ولګاوه.

ښځينه غږ يې واورېد:

__د بازمامد مورې!

زړه ښځه په بيړه کېناسته ، ټکری يې په سر سم کړ ، په منډه د باندې ووته.

شېرمحمد ورسی ته ورنږدې شو ، په انګړ کې چاغې ښځې د وړې نجلۍ لاس نيولی و.

د شېرمحمد مور ورمخته شوه ، چاغې ښځې په ګيله من انداز وويل:

__د خدای پار دی ، دا نجلۍ نو د وهلو ده ؟

د شېرمحمد مور په خواره خوله وويل:

__د ګل مير مورې! خدايکه يې لاس ور وړی وي.

چاغې ښځې د وړې نجلۍ پر تندي لاس کېښود:

__وی ترورې! دا نجلۍ خو دورواغ نه وايي ، تندي ته يې وګوره ، خومره پړسيدلی دی.

زړه ښځه ور مخته شوه ، نجلۍ يې پر تندي ښکل کړه.

چاغې ښځې يودم وخندل:

__هغه نجلۍ څوک ده ؟

زړې ښځې په بيړه وويل:

__کومه نجلۍ ؟

__وی ترورې! ځان ولې ناکاره اچوې ، په خپله مې له بامه وليده ، تکه سپينه ، نرۍ نجلۍ وه ، په چوتره کې يې پيالې پريوللې.

زړه ښځه وارخطا شوه:

__هغه ، هغه

شېرمحمد په منډه له کوټې ووت ، په چوتره کې ودرېد ، چيغه يې کړه!

__ته يې څه کوې ؟

چاغې ښځې په خپل مخ ټکری ورکش کړ ، په وېرېدلي غږ يې وويل:

__وی وروره! پوښتنه خو بد کار نه دی.

شېرمحمد چيغه کړه!

__په تا پورې اړه نه لري ، ووځه له کوره!

ښځې وړه نجلۍ له لاسه ونيوله ، په منډه له دروازې ووته.

زړه ښځه د چوترې پر ژۍ کېناسته ، سر يې وځړېد ، يو دم يې وژړل.

شېرمحمد ورمېږ کوږ کړ. تورپيکی د دالان په وره کې ولاړه وه ، ځان يې په څادر کې پيچلی و ، وارخطا ښکارېده.

شېرمحمد د انګړ دروازې ته وکتل ، دوه تنکي ځوانان په کوڅه کې ولاړول ، نجلۍ ته يې وچې سترګې نيولې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد تر چوترې کښته شو ، څوانانو منډه واخیسته ، سرې ورغی ، دروازه یې پورې کړه. نیغ کوټې ته لاړ ، شېبه وروسته بېرته راووت ، د دالان خوا ته یې ګام واخیست ، زرې ښځې ورته وکتل ، یودم ولاړه شوه ، د سرې له ګوتو یې تور خیرن ټیکری ویست ، په غوسه یې وویل:

__دا زما ټیکری دی.

شېرمحمد یوه شېبه ولاړ و ، بیا د چوترې پر ژۍ کېناست ، ورو یې وویل:

__ادې! تر اوسه کومې نجلۍ زما صفت درته کړی دی ؟

زرې ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.

د سرې سر وځړېد:

__ته وایه! دا نجلۍ به ولې په ما پسې راتله ؟

ښځه غلې وه.

شېرمحمد سوړ اسویلی ویست ، ورو یې وویل:

تر دېرشو اوښتی یم ، خو تر اوسه یوې نجلۍ هم نه دي راته خندلي ، که خندا هم ورغلې وې ، زما په پزه پورې یې خندلي دي ، ان تا به هم تر اوسه له زړه نه یم ښکل کړی. ته وایه! کوم رنګ ، کوم کمال ، کوم مال ، کوم دولت ، دا نجلۍ به ولې په ما پسې راتله ؟

شېرمحمد غلی شو ، ترخه موسکا یې پر خړو شونډو وغځېده ، ورو یې وویل:

دا نه چې زه زړه نه لرم ، خوک مې نه خوښیږي ، خو زه په خپله هم کومې نجلۍ ته نه شم کتلای ، فکر رالویږي چې ټوله دنیا راپورې خاندي ، ان په وړکتوب کې به مېږو او اوزو هم راپورې خندل ، له ما به یې بد راتلل ، لیرې به رانه ګرځېدې ، اوس هم په کلي کې یواځې ټوکو ته جوړ یم ، که په جومات کې د بدرنګۍ خبره رامینځته شي ، ما مثال ورکوي ، ان په انسانانو کې مې نه شمیرې ، نو دا نجلۍ به ولې راپسې راتله ؟ ته وایه! په یوه شپه کې بیا بل نارینه ورباندې ورور شو او راسره جوړه شوه.

د انګړ دروازه وټکېده ، شېرمحمد ولاړ شو ، د ښځې په سترګو کې اوښکې راټولې وې. نجلۍ د دالان په وره کې ناسته وه ، ژړل یې!

سرې دروازه خلاصه کړه ، زړه یې ولړزېد ، درې تنه ولاړ ول.

شېرمحمد شاته وکتل ، زرې ښځې ته یې اشاره وکړه ، هغه په کوټه ننوته.

شېرمحمد په لوړ غږ وویل:

__راځئ!

بوډا تر مخ و ، لکړه یې لګوله ، دوو نورو له عمره پخو سرو ټیټ سرونه نیولي ول.

بوډا چوترې ته ودرېد ، شېرمحمد تر ولیو ونیو ، سرې پر چوتره وخوت. په رېږدیدلي غږ یې وویل:

__شېرمامده زویه ، دا ځای ښه دی ، پیتاوی لرې.

شېرمحمد په منډه له کوټې دوه بالښته راویستل ، بوډا لکړه دیوال ته ودروله ، بالښت ته کېناست ، دوو نورو کلیوالو مخامخ پلتۍ ووهلې.

شېرمحمد په ولاړو وویل:

__څه رنګه چای ، تور که شین ؟

بوډا وټوخل ، په رېږدیدلي غږ یې وویل:

__همدا اوس له چایو را ولاړ شوم ، خوله مې لا توده ده ، کېنه زویه! یو خو خبرې به سره وکو.

شېرمحمد پر هوار پلاستیکي فرش کېناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول غلي ول.
بوډا وخندل ، په خندا کې ټوخي واخيست ، ورو يې وويل:
__په جومات کې مې سبق (تلاوت) وايه چې غلام مامد راغی ، ويل يې چې کډې يې له بامه کومه نجلۍ ليدلې وه.
د شېرمحمد سر وځړېد.
بوډا په رپېرديدلي غږ وويل:
__زويه! دا رښتيا ده ؟
شېرمحمد ځمکې ته کتل...
مخامخ ناست ډنګر سړي وويل:
__د بازمير زوی هم همدا خبره کوله ، ويل يې چې د انګړ له خلاصې دروازې يې کومه پېغله ليدلې وه. نښه يې دا چې خادر يې اغوستی و.
شېرمحمد په غوسه ور وکتل.
بوډا وويل:
__زويه! دا کوچينی کلی دی ، ټول خپل سره پراته يو ، يو بل پېژنو ، د يوبل کورونه را مالوم دي ، پردی سړی له ليرې راکې ښکاري. دا نجلۍ څوک ده او دلته څه کوي.؟
د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:
__دا د هغه مړي خور ده چې له کاريزه مو راويست.
د کليوال سترګې رډې راوختې.
بوډا په بيړه وويل:
__نو دلته څه کوي ؟
__زه هلته ورغلی وم.
کليوالو په حيرانۍ ورته کتل...
بوډا وويل:
__تا هلته څه کول ؟ کور دې يې له کومه پيدا کړ ؟
د شېرمحمد سر وځړېد:
__کيسه اوږده ده ، ټولې خبرې نه شم درته کولی ، دومره درته وايم چې تره يې د هغې ورور ور وژلی ، نجلۍ هم ځان سيند ته واچاوه ، له اوبو مې راويسته ، قول مې ورسره وکړ چې تر هراته به يې رسوم ، هلته يې خور واده ده.
شېرمحمد غلی شو ، کليوالو وازې خولې نيولې وې.
بوډا په تريو تندي وويل:
__ښه دې نه دې کړي ، کلي ته دې بدې راوړه.
شېرمحمد غلی و.
يوه کليوال وويل:
__اوس هم ناوخته نه دی ، احوال به ور وليږو ، ورته وبه وايو چې ته نه وې خبر ، نجلۍ په پټه درپسې راغلې وه.
شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__وژني يې.
هماغه سړي وويل:
__دا دهغوی کار دی. سپکه يې ور اړولې ، بايد چې ويې وژني.
شېرمحمد څمکې ته کتل.
بوډا وويل:
__نظام الدين په حقه دی ، وره خبره نه ده ، ويني به تويې شي.
شېرمحمد غلی و.
بل کليوال وويل:
__ارام کلی دی ، بدي مه ورته راوړه!
شېرمحمد په بيړه سر پورته کړ ، په غوسه يې وويل:
__بدي ته يې زه ولاړ يم ، که مرم ، نوزه به مرم ، تاسو يې له غمه خلاص ياست.
بوډا لکړې ته لاس ور وغځاوه ، په زحمت ولاړ شو ، په رېږديدلي غږ يې وويل:
__موږ غاړې درباندې خلاصې کړې ، نور دې خپله خوښه ، خو يوه خبره مې واوره ، دا خلک اخر خبرېږي ، بيا به اوبه له ورخه تېرې وي.
شېرمحمد غلی و.
کليوال له انګړه ووتل.
زړه ښځه راغله ، په چوتره کې کېناسته ، په چيغو چيغو يې وژړل.
شېرمحمد څوړند سر ناست و.
تورپيکی له دالانه راووته ، ژړل يې ، کوټې ته لاړه.
باز محمد له اوبو ډک سطل غواته کېښود.، سرې ور وکتل ، ورو يې وويل:
__زما پېکی راواخله.
هلک کوټې ته لاړ ، يودم يې چيغه کړه!
__لالا!
شېرمحمد په منډه ورغی ، نجلۍ پر ترلې بستره ناسته وه ، سترګې يې پټې وې ، د ښکارې ټوپک توره خوله يې ، خپلې سپينې زنې ته نيولې وه.
سړي پرې ور توپ کړل ، درز شو ، کوټه تور لوګې ونيوله.
شېرمحمد ورو نجلۍ ته وکتل ، هغه پرته وه ، يوه خوا مخ يې تک تور ښکارېده.
سړي په بيړه د هغې پرسر ګوتې وتپولې ، وينه نه وه ، د سوځېدلو ويښتو بوی ته.
زړه ښځه پر نجلۍ ور پرېوته ، پر اړخ يې راواړوله ، د هغې په تورو پيچلو ويښتو کې يې ګوتې ننه ايستې ، نجلۍ سترګې رنې کړې ، وارخطا يې يوې بلې خواته وکتل ، يودم يې کوکه کړه ، په چيغو چيغو يې وژړل.
ښځې د هغې سر پر خپل ټټر پورې ونيو.
انګړ ته دوه کليوال ور ننوتل ، د يوه په لاس کې بېلچه وه. شېرمحمد له ورسۍ سر ور ويست ، ويې ويل:
__له بازمامده خطايي تک وشو.
يوه کليوال ور غږ کړ:
__ ښوک خو به ژوبل نه وي.
__نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه له انګړه ووتل.
شېرمحمد خپل ورور ته وکتل ، هغه لړزېده.
سړي وويل:
ـــد انګړ دروازه و تړه.
هلک له کوټې ووت.
شېرمحمد غولي ته وکتل ، پلاستيکي فرش ورو لوټو نيولی و. چت ته يې سترګې ور واړولې ، له توټې تړلې مسطح يوه لويشت سوری وه.
تورپيکۍ خپل تندی د ښځې پر ټټر ايښی و ، په چيغو چيغو يې ژړل....
ښه شېبه ووته ، نجلۍ په ژړا کې وويل:
ـــزه ځم.
ټول غلي ول.
تورپيکۍ ولاړه شوه ، خړ څادر يې په غاړه کې پروت و.
شېرمحمد وويل:
ـــته به هېچيرې هم نه ځې.
نجلۍ له کوټې ووته ، شېرمحمد پسې ولاړ شو ، په چوتره کې يې مخې ته ودرېد ، ورو يې وويل:
ـــلېونتوب مه کوه.
څنګ ته يې وکتل ، چاغه ښځه د انګړ تر دېوال ور هاخوا ، پر بام ولاړه وه.
شېرمحمد ، نجلۍ تر مټ ونيوله ، دواړه کوټې ته لاړل.
تورپيکې د دېوال کونج ته کېناسته ، سر يې وځړېد ، په چيغو چيغو يې وژړل...
سړی پر تړلې بستر ه کېناست ، د زړې ښځې په سترګو کې اوښکې راټولې وې.
تورپيکۍ په ژړا کې وويل:
ـــتاسو ته مې غم راووړ.
ښځه غلې وه.
شېرمحمد وويل:
ـــاوس په دې خبرو پسې مه ګرځه! سبا به ځو.
ښځه د باندې ووته ، شېبه وروسته د نجلۍ په لوخو اوږو تور ، خيرن ټکری ولوېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۱)

سهار وختي و ، د ولسوالی په بازار کې د سړک دواړو غاړو ته خړ دوکانونه ولاړ ول ، د کورونو غونډې لرګینې دروازې یې لرلې ، دروازې پورې وې ، یواځې یوځای په چنګکونو پورې غوښن ورنونه راځړېدل ، څو ګامه لیرې څلورــ پینځه خیرن سپي پراته ول ، سرو ځړېدلو غوښو ته یې مړې سترګې نیولې وې.

شېرمحمد د سړک پر غاړه ولاړ و ، لیرې په یوه موټر پسې سپېرې دوړې رواني وې ، دوړې د بازار خواته راتلې ، شیبه وروسته د سړي تر څنګ په خاورو لړلی سراچه موټر ودرېد. موټروان د څنګ ښېښنه کښته کړه ، ورو یې وویل:

ــ ښار ته ځې ؟

شېرمحمد ور وکتل ، د موټر د مخې سیټ خالي و ، شا ته درې تنه ناست ول.

شېرمحمد وویل:

ــ له ما سره سیاه سره ده.

ــ موټروان وخندل:

ــ وروره! د مخې په سیټ کې دوه تنه کېنوو.

ــ نه! ځای تنګ دی.

د شا دروازه خلاصه شوه ، له موټره دوه تنکي ځوانان را کښته شول ، یوه یې وویل:

ــ موږ به مخته لاړ شو.

شېرمحمد شاته وکتل ، توربیکی‌خړ دېوال ته ناسته وه ، په تور خیرن ټکرې کې یې ځان تاو کړې و ، پلاستیکي چوټې (څپلکې) یې په پښو وې.

شېرمحمد ور غږ کړ ، نجلۍ راغله ، لومړی شېرمحمد موټر ته ننوت ، بیا نجلۍ کېناسته.

موټر یو پاو په خامه لاره مزل وکړ ، نجلۍ په دروازې پورې نښتې وه ، کله کله به موټر جمپ وخوړ ، ورون به یې د سړي له ورانه سره ولګېد.

موټر پاخه سړک ته وخوت ، په هواره کې د دواړو تر مینځ څلور ګوتې فاصله وه.

له نیم ساعت مزل وروسته د غزني ښار ته ورسېدل. نېغ زرګرۍ ته لاړل او د سرو زرو یو بنګړی یې خرڅ کړ.

د کندهار تر اډې یې پلی مزل وکړ ، په اډه کې لویــ واړه موټر ولاړ وو ، خلک یوې بلې خواته ګرځېدل ، یوه موټروان چیغې وهلې.

ــ کندار ، کندار...

شېرمحمد ورمخته شو. له موټروانه یې د هرات د موټرو پوښتنه وکړه ، د موټروان نظر دا و چې هرات ته مستقیما موټر نه ځې ، دوی دې اول کندهار ته لاړ شي او هلته دې د هرات موټر ته ور وخېژي.

موټروان ناري کړې!

ــ کندار ، کندار....

یو چا وټوخل ، شېرمحمد ور وکتل ، د تخت پر سر ناست بوډا سترګه ورته ټینګه کړه. دی ورغی ، بوډا وویل:

ــ پیسې دې ډېرې دي ؟

شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل.

سړي پیاله له چایو ور ډکه کړه ، د لاس ګړی ته یې وکتل ، ورو یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــاوو بجو ته له کابله بسونه رارسیږي ، سیده هرات ته ځي ، هم يې کرایه کمه ده او هم يې سيټونه هوسا دي.

بودا په پلاستیکي خیرن غاب کې د اېښي دوډۍ ځنډه ور پرې کړه ، ورو يې وویل:

ــزه هم هرات ته ځم. سره ملګري به يو.

شېرمحمد نجلۍ ته اشاره وکړه ، دواړه د تخت پر سر ، کونج ته کېناستل.

شېرمحمد وويل:

ــوږي يې ؟

کوم ځواب يې وانه ورېد.

سرې سر هسک کړ ، تورپيکۍ د لرګين تخت تر څنګ تورو بوټناکه اوبو ته کتل.

شېرمحمد وويل:

ــوخت ډېر دی ، چای به راوغواړو.

نجلۍ ټکان وخوړ:

ــڅه ؟

ــله بيګا راهيسې مو څه نه دي خوړلي ، چای به راوغواړو.

نجلۍ د (هو) په نښه سر وخوځاوه.

شېرمحمد يوه واړه هلک ته اشاره وکړه ، هلک ورغی ، په لوړ غږ يې وويل:

ــکباب ، قابلي ، کړايي ، څه شی درته راوړم ؟

سړي چای او وچه ډوډۍ وغوښتل.

هلک له هماغه ځایه ناره کړه!

ــدوه چایه!

شېرمحمد د تخت په څنډه کې د لرګي ولاړي تمبې ته ور وښوېد. ملا يې پرې ولګوله ، تر څنګ يې تورپيکۍ ته وکتل ، يوه خوا غاړه يې ښکاريدله ، غوږ يې سور و ، د غوږ د پاسنۍ برخې د پېچلو ويښتو څوکې يې سوځېدلې وې.

شېرمحمد مخ واړاوه ، مخامخ د تخت پر ژۍ يو ځوان ناست و ، تر غاړې يې برګ دسمال تاو و ، نجلۍ ته يې وچې سترګې نيولې وې.

شېرمحمد ، تورپيکۍ ته وکتل ، ورو يې وويل:

ــټکرۍ دې سم که!

نجلۍ په بيړه غاړه پټه کړه ، شېرمحمد ته يې شنې سترګې ور واړولې ، غلې کېناسته.

هلک پر غولي دوه واړه ګيلاسونه کېښودل ، بيا يې په منډه غبرګې چاينکې او په پلاستيکي غاب کې وچه ډوډۍ راوړه.

شېرمحمد دواړه ګيلاسونه له چايو ډک کړل ، ويې ويل:

ــد خدای فضل درباندې وشو. مړه وې.

نجلۍ ګېلاس له ځمکې ور پورته کړ ، شونډې يې وخوځېدې:

ــتاته مې بدې پرېښوده.

شېرمحمد وخندل:

ــبدۍ ته پلمه نه پيداکيږي ، ما خو نه يې راتښتولې ، زه خو دې يواځې تر هراته رسوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تورپیکۍ سر وخوځېد.
د یوه هلک ږغ یې واورېد:
__ژاولې اخلې ؟
شېرمحمد مخ ور واړاوه ، ډنګر هلک په لاس کې ژاولې نیولې وې.
شېرمحمد وویل:
__ژاولې درته واخلم.
تورپیکۍ سر پورته کړ ، نرۍ موسکا یې په ډکو شونډو تېره شوه ، بېرته یې سر وخوځېد:
شېرمحمد وخندل:
__احسان نه دربانديې اچوم ، خپلې پیسې دې دي.
تورپیکۍ څه ونه ویل ، شېرمحمد ، هلک ته د لسو روپو نوټ ونیو ، یو پاکټ ژاولې یې نجلۍ ته نږدې پر غولي کېښودې.
نجلۍ لاس ور وغځاوه ، پاکټ یې په موټ کې ټینګ ونیو.
شېرمحمد وویل:
__د خور کور دې د هرات په کوم ځای کې دی ؟
تورپیکۍ ورته وکتل:
__نه پوهېږم.
سرې په حیرانۍ وویل:
__نوله کومه به یې پیدا کو ؟
نجلۍ وویل:
__تېرکال مې خور راغلې وه ، ویل یې چې کور ته نږدې یې څو هسک منارونه دي.
د بوډا غږ یې واورېد:
__ها منارونه ټولو ته مالوم دي ، له لیرې ښکاري.
شېرمحمد ور وکتل ، بوډا په وړه کتابچه کې څه لیکل.
تورپیکۍ په ټیټ غږ وویل:
__ته هرات ته تللی یې ؟
__نه.
دواړه غلي شول.
بوډا په بیړه بوټونه په پښو کړل ، په زوټه (زوره) یې وویل:
__بس راغی.
شېرمحمد د هوټلي شاګرد ته پیسې ورکړې ، دواړه له تخته کښته شول. بس پر پاخه سړک ولاړ و. درې سره ور وختل ، موټر ډک و ، یواځې شاتنۍ اوږده څوکۍ تشه ښکارېدله. دوی شاتني سیټ ته ځانونه ور ورسول ، تورپیکۍ ښیښې ته ور وښوېده ، بیا شېرمحمد کېناست ، ورپسې بوډا ځای ونیو.
بس یوه شېبه ولاړ و ، وروسته یې حرکت وکړ.
شېرمحمد مخامخ وکتل ، بس د اوږده تنګ دهلېز غوندې و ، دواړو غاړو ته د ناستو مساپرو سرونه ځنګېدل ، له پټکو او سر تورو سرونو سره ، ځای ځای شنې چادرۍ او رنګه ټکري هم ښکارېدل. 51

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورپیکۍ تر ښېښې د باندې کتل ، بس لمر لوېدو خواته ګړندی روان و ، خړ کورونه ، شنه باغونه ، سپېرې پخڅې او ځای ځای سوځېدلي ټانکرونه په تېزۍ سره تېرېدل...

وروسته سپېره دښته راغله ، کله کله به د اوښانو کتار تېر شو ، کوچیانې به چابکې ورسره روانې وې ، د ګڼو کمیسونو ګردې لمنې به یې خوځېدلې.

یو ساعت وروسته ، موټر په یوه خړ بازار کې ودرېد ، کلینر په لوړ غږ وویل چې د بس د ماشین د خولۍ تر پاکېدو پورې مسافر کولای شي چې هوا بدله کړي.

څو تنه له څوکیو پورته شول ، شېرمحمد تورپیکۍ ته سترګې ور واړولې ، ورو یې وویل:

__ځو ؟

دواړه له موټره کښته شول. یو کوچینی بازار و ، دواړو غاړو ته یې خړ دوکانونه ښکارېدل ، کله کله به د موټرسایکل غرهاری شو.

شېرمحمد یوه دوکان ته ور وګرځېد ، څو مالټې یې په پلاستیکي خلطه کې واچولې ، راغی ، دواړه د یوه پلچک پر راوتلي هوار سیمیټ کېناستل. سړي یوه مالټه سپینه کړه. تورپیکۍ ته یې وکتل ، د سپینې ښکې غوندې ښکلې او نازکه ورته ښکاره شوه. هغې مخامخ اوږد غځېدلي غره ته کتل.

شېرمحمد وویل:

__دا د قره باغ د ولسوالۍ علاقه ده. غر ناور نومیږي. څوکې یې کال دوولس میاشتې سپینې وي.

له دې سره یې نجلۍ ته د مالټو کڅوړه ونیوله. تورپیکۍ یوه مالټه ور واخیسته.

شېرمحمد وویل:

__په قره باغ کې کارېزونه ډېر دي. زه د مزدورۍ له پاره ورته راغلی یم. له ډېرو کارېزونو مې ختې را اېستلې دي.

تورپیکۍ ته یې وکتل ، هغې مالټه خوړه. موټروان هارنونه وهل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۲)

هوټلي وويل:
__يواځې يوه تشه کوټه لرو ، يوولس سوه اوغانۍ کرايه درباندې راځي.
شېرمحمد ، نجلۍ ته وکتل ، هغه غلې ولاړه وه ، مخامخ پر مېز ايښي لوی تلويزيون ته يې وچې سترګې نيولې وې. د تلويزيون پر پرده څو نجونې ځرځېدلې...
هوټلي وويل:
__څه وايې ؟
شېرمحمد وارخطا شو:
__څه ؟
__کوټه نيسې ؟
__هو صيب!
هوټلي د ميز له سره قلم ور واخيست. ورو يې وويل:
__نوم دې ؟
شېرمحمد
__ولد ؟
__څه
__د پلار نوم ؟
__ګل محمد
__دا نجلۍ څه نومېږي ؟
د شېرمحمد تندې ګونځې پيدا کړې:
__څه يې کوې ؟
هوټلي وخندل:
__موږ بايد د هر مساپر نوم او ادرس وليکو ، پوليس يې رانه غواړي ، وايي چې د امنيت له پاره ښه دي.
شېرمحمد وويل:
__توريپکۍ.
د پلار نوم ؟
__نه پوهېږم.
هوټلي په حيرانۍ ورته وکتل.
شېرمحمد وويل:
__د ښځو له پاره الايده (بيل) ځای نه لرئ؟
د هوټلي حيراني ډېره شوه ، ويې پوښتل:
__دا نجلۍ دې څه ده ؟
شېرمحمد وارخطا شو:
__هيڅ ، نه ، نه ، ښځه.
توريپکۍ په بيړه مخ ور واړاوه ، د ګروپ په ژېړه رڼا کې يې بغور (اننګي) سره ول ، سر يې وځړېد.
هوټلي د مېز پر سر د ايښي ټليفون ګوشۍ ورپورته کړه. ورو يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــلاندې راشه!
شېرمحمد او نجلۍ په حيرانۍ ورته کتل...
لنډ وخت ووت ، په توره دريشۍ کې له ونې ټيټ سړی پر زينو راکښته شو ، هوټلي د هغه غوږ ته خوله ور نږدې کړه ، نوي راغلي سړي شېرمحمد ته وکتل ، ورو يې وويل:
ــتذکره لرې ؟
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل...
سړي بله پوښتنه وکړه:
ــدا نجلۍ دې څه کيږي ؟
د شېرمحمد سترګې رډې راوختې ، توريپکۍ يې تر مټ ونيوله ، دواړه د لويې شېښه يي دروازې خواته روان شول.
سړي پسې غږ کړ!
ــهی! چېرې ځې ؟
شېرمحمد مخ ور وانه ړاوه ، ده هماغسې د توريپکۍ مټ ټينګ نيولی و ، دواړه د کتار څوکيو تر مخې تېر شول.
هماغه سړي چيغه کړه!
ــودريږه! نجلۍ دې راتښتولې ده!
شېرمحمد پښو ته زور ورکړ ، توريپکۍ تېزه پسې روانه وه ، د خيرن ټکري پيځکه يې د يوه مېز پر سر تېره شوه ، نمکدانۍ ورغړېده ، لاندې پر سپينو کاشيو ولګېده ، مالګه باد باد شوه.
دواړه تر شېښه يي دروازې ووتل ، مخامخ يې پر عمومي سړک منډه ور واخيسته ، د يوه موټر له ټايرونو کرښنده اواز پورته شو ، ودرېد ، د ځنګ شېښه ټيټه شوه ، يوه ځوان سر راويست ، په خشکه يې وويل:
ــهی ، لوده ، دهاتي.
شېرمحمد ور ونه کتل ، يواځې ارته سپږمې يې د سوځيدلي ربړ له بويه ډکې شوې. دواړه تر سړک پورې وتل.
په پياده رو کې يې منډه کړه ، شېرمحمد په بيړه شاته وکتل ، د بندو دوکانونو پر سرونو د ګروپونو ژېړې او سپينې رڼا وې ښکارېدلې ، ليرې د هوټل تر مخ په سپينه رڼا کې د تورې دريشۍ والا ولاړ و ، يو لاس يې غوږ ته نيولی و ، بل لاس يې خوځېده ، داسې لکه له چا سره چې په مبايل خبرې کوي.
شېرمحمد يوې کوڅې ته ور تاو شو ، نجلۍ وارخطا وه ، په سړي پسې يې ګړندي ګامونه اخيستل....
دواړو د کوڅې تر پايه په يوه ساه ځانونه ورسول ، پوخ سړک په مخه ورغی ، سړي د نجلۍ مټ پرېښود ، لنډ راتاو شول ، د موټر تېزه رڼا يې پر سترګو ولګېده ، ګامونه يې ورو کړل ، يو کوچينی موټر ، په چټکۍ تر څنګ تېر شو.
شېرمحمد سره ساه واخيسته ، دواړه د سړک پر غاړه غلي روان شول. چوپه چوپتيا وه ، دوی يواځې د خپلو بوټونو او څپلکو د تليو ټکا اورېدله ، کله کله به له ليرې د يوه موټر ژېړه رڼا د ترلو دوکانونو پر سپينو اهن چادرو ولګېده. نور داسې څه نه وو چې حرکت ولري.
ځای ځا ی به درې ، څلور منزله تاميرونه په مخه ورغلل ،په ځينو کې به د ګروپونو ژيړې او سپينې رڼاوې ښکارېدلې.
دوی نيمه شپېه مزل وکړ ، وروسته توريپکۍ ودرېده ، په نيولي غږ يې وويل:
ــچېرې ځو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شېرمحمد سر وخړېد.
نجلۍ تر پاخه لښتي تِوپ کړ ، د دوکان پر سیمیټي زینه کېناسته.
شېرمحمد یوه شېبه غلی و ، بیا ور مخته شو ، نجلۍ ته مخامخ ودرېد ، د هغې ټکرۍ په غاړه کې پروت و ، تورو ویښتو یې د ګروپ ژېړې رڼا ته سره لمبه کوله.
شېرمحمد د نجلۍ تر څنګ کېناست ، ورو یې وویل:
__زه نه وم ملامت ، هوټلي شکي شو ، له مجبورۍ مې د(ښځې) نوم واخیست.
توریپکۍ په غریو کې وویل:
__کاشکې له هغه سپین ږیري سره تللې وای ، خومره ټینګ شو ، ویل یې چې خپل کور یې دی. اوس به په دې نیمه شپه کې څه کوو ؟
شېرمحمد غلی و.
له مخامخ کوڅې څو کوڅه ډب سپي راووتل ، مخکینی سپی ودرېد ، نورو سپیو هم پښه ونیوله ، یوه شېبه یې په پیاده رو کې ناستو بنیادمانو ته وکتل ، بیا د یوه موټر تېزه رڼا پرې ولګېده. سپیو حرکت وکړ ، د سړک په مینځ کې مخ کښته لیکه روان شول ، سرونه یې ځړېدلي وو.
یو موټر ښویه تېر شو ، څو یودم یې بریک ونیو ، بېرته په شا راغی ، د موټر په رڼو ښېښو کې څو ځوانان ښکارېدل ، دوی یوه شېبه پر سیمیټي زینه دوو ناستو کسانوته وکتل ، یودم یې وخندل ، د موټر ټایرونه ځای پر ځای تاو شول ، له سلنسر څخه غوټه تور لوګی راووت.
بېرته چوپه چوپتیا شوه. یواځې د توریپکۍ د ژامو کړپا اورېدل کېدله... شېرمحمد له خپل ځانه تاو شوی څادر خلاص کړ ، د نجلۍ پر اوږو یې واچاوه. توریپکۍ پورته وکتل ، د ګروپ په ژېړه رڼا کې یې شنې غټې سترګې وځلېدې. بېرته یې سر ټیټ شو.
شېرمحمد وویل:
__شپه دلته نه شو تېرولی ، ساړه دي. باید یو ځای پیدا کو.
نجلۍ ولاړه شوه ، دواړو په پیاده رو کې حرکت وکړ ، مخکې لاړل ، لیرې ، د دوکانونو په مینځ کې ژېړه لویه ښیښه ښکارېدله ، دوی هماغه لور ته ور وګرځېدل. غټ ګروپ راځوړند و ، ژېړه رڼا ، لاندې پر تور سړک پرته وه.
شېرمحمد ور مخته شو ، پر خوله شوې ښیښه یې لاس تېر کړ ، خوله د مینځ له خوا وه ، نه پاکېده ، تندی یې پر ښیښه ولګاوه ، د اوبو څاڅکي ورغړېد. په رڼه لېکه کې پر هواره قالینچه څو سوځېدلي وچې ډوډۍ ښکارېدلې ،. ور هاخوا د لرګي کوچینی صندوق خلاصه خوله پروت و.
یو ټیټ خوبولی ږغ یې واورېد:
__نان نیست.
شېرمحمد ښیښې ته نوک ونیو ، ورو یې وټکوله.
دا ځل له دننه پر ښیښه یو لاس تېر شو ، په پاک شوې ځای کې ډنګره پکه ککرۍ ، وړې چوخنې سترګې او سپینه اوږده ږیره ښکاره شول. .
بوډا خپلې سترګې وموښلې ، په غوسه یې وویل:
__ګپه نمیفامې ، نان نیست!
یودم غلی شو ، په خړ څادر کې پیچلې نجلۍ ته یې وکتل.
بوډا لویه ښېښه کش کړه ، د شېرمحمد او توریپکۍ پر مخونو توده هوا ولګېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا وويل:

ــمسافر استين ؟

شېرمحمد د (هو) په نښه سر وخوځاوه.

بوډا ولاړ شو ،. د څنګ دروازه يې خلاصه کړه ، ورو يې وويل:

ــبياين ، هوا سرد است.

دواړه نانوايي ته ور ننوتل.

بوډا په بيړه زړه بړستنه تر کونجه ونيوله ، توشکه يې ور واخيسته ، د تناره تر څنګ يې ويړه کړه ، ورو يې وويل:

ــبشينين.

دوی کېناستل.

بوډا د بالښت تر څنګ ايښې خولۍ ور پورته کړه ، پر سر يې کېښوده ، و يې ويل:

ــاز کجا آمدين ؟

کوم ځواب يې وانه ورېد.

ويې خندل:

ــپشتون استي ؟

شېرمحمد لنډ ځواب ورکړ.

ــهو.

بوډا هماغسې په خندا کې وويل:

ــفارسي ميفامي ؟

ځواب يې وانه ورېد.

ــد کوم وطنه راغلې يې ؟

ــله غزني.

د بوډا خندا زور ونيو ، په خوند يې وويل:

ــشه ، شه ، شه ، د زيارتونو وطن راغلی يې.

يو دم يې خپل ښی لاس د سلامۍ په بڼه خپل تندي ته ورنږدې کړ.

ــسلام ، سلام ، زيارتونو ته سلام.

لاس يې کښته کړ ، په ماته ، ګوډه پښتو يې وويل:

ــمسافر خانه ته چرا نه يې تلی ؟

شېرمحمد وويل:

ــپيدا مو نه کړه ، نابلده يو.

تورپيکی ور وکتل ، د شېرمحمد سر وځړېد.

بوډا وخندل:

ــډوډی مو خوړلې دئ ؟

ــنه!

ــنن له غزني راغلی يې ؟

شېرمحمد وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــهو ، سهار لمانځه مال له کوره راووتو ، ټوله ورځ مو مزل وکړ ، هرات ته د شپې په دولسو راورسېدو.
بوډا مخامخ پر دېوال را ځړېدلې خيرن ساعت ته وکتل ، پاو باندې يوه بجه وه. ورو ولاړ شو ، څنګ ته اېښی تر موز يې راواخيست ، خيرنو پيالو ته يې لاس ور وغځاوه ، دواړه پيالې يې له چايو ډکې کړې ، دوې ، درې وچې سرې ډوډۍ يې پر اخبار کېښودې. ورو يې وويل:
ـــبخور!
شېرمحمد وچې ډوډۍ ته لاس ور تيټ کړ.
تورپيکۍ ورو وويل:
ـــورته ووايه ، آغا نه پېژنې ؟
شېرمحمد ور وکتل ، د نجلۍ په سپينو بغورو کې سرخې ښکارېده.
شېرمحمد وخندل:
ـــاصلي نوم يې څه دی ؟
ـــمامد حنيف ، انجنير دی!
بوډا وخندل:
ـــپه څوک پسې ګرځې ؟
شېرمحمد وويل:
ـــخور يې ورته ناسته ده ، نا بلده يو ، درک يې نه شو مالومولی.
د بوډا خندا زور ونيو.
ـــهرات لوی شار است ، اګه ادرس نه وي درسره ، نه شې پيدا کولای.
تورپيکۍ يې په خبرو کې ور ولوېده:
ـــد کور تر څنګ يې هسک منارونه دي.
بوډا هماغسې په خندا کې وويل:
ـــهلته خو زياد کورونه وجود شته. خير ،منارونه پيدا کول اسان است ، هر ټکسي وان ته ووايې ، رسوي . دواړه غلي شول. د دېوالي ساعت ټکا اورېدل کېدله ، کله کله به د چايو د سورولو (ښنبلو) غږ هم پورته شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۳)

شېرمحمد جټکه وخوړه ، د لاوډ سپیکر تېز غږ یې په غوږو ننوت ، اذان و. شاوخوا یې وکتل ، تورپیکۍ تناره ته نږدې پرته وه ، خړ څادر پرې هوار و. بوډا هم له ډک تشت لندو وړو ښخه کوچینۍ ذغالې (پېړې) بېلولې.

شېرمحمد کېناست ، لونګۍ یې تر سر تاو کړه.

د بوډا خوبولی غږ یې واورېد:

__خوب وکړ ؟

شېرمحمد سترګې وموښکلې:

__هو

بوډا وویل:

__اوس شاګردان به راځي ، شپه تېر شو ، نور به لاړه شي.

شېرمحمد ساعت ته وکتل ، پاو کمې پنځه بجې وې. پر ښېښه یې لاس تېر کړ ، د باندې لا تیاره وه. ورو یې وویل:

__تورپیکۍ !

نجلۍ ویده وه.

سرې خپل غږ په زوته کړ!

__تورپیکۍ !

څادر وښورېد.

شېرمحمد وویل:

__سهار دی ، ځو به ، نانوایي ته خلک راځي.

نجلۍ کېناسته ، ټکری یې پر سر سم کړ.

بوډا وویل:

__ټکسي موتروان منارونه مالوم دي.

شېرمحمد بوډا ته لاس ورکړ او له نجلۍ سره یو ځای له نانوایي ووت. د باندې تیاره وه ، پورته ستوري ځلېدل ، سوړ باد چلېده.

دواړه د سرک پر غاړه ورو روان ول ، چوپه چوتیا وه ، کله کله به د جارو کرښنده اواز پورته شو. دوی تر سرک واوښتل ، څلور لارې په مخه ورغله ، یوه تن یوه اوږ ده جارو سرک ته نیولی وه ، خاورې یې جارو کولې.

دواړه ورمخته شول ، سړی له سنه پوخ ښکارېده ، د جامو له پاسه یې نارنجي رنګ ارت جمپر اغوستی و ، هماغسې یې سرک جارو کاوه.

شېرمحمد ورو وویل:

__منارونو ته کومه لاره تللې ده.

سړي هماغسې جارو وهله ، پرته له دې چې سر پورته کړي ، په لاس یې لوېدیځ لورته اشاره وکړه.

دوی تر سرک واوښتل. دوه سړکونه ول ، په مینځ کې یې تر یوه ځایه بې پاڼې بوټې او لغړ نیالګی ښکارېدل.

ور هاخوا د ګروپونو رڼا دومره زوروره نه وه چې څه دې ښکاره شي.

دوی ښه شېبه مزل وکړ ، ختیځ لور ته اسمان روڼ ښکارېده ، ځای ځای به د دوکانونو د اهن چادرونو د پورته کېدو کرښنده اوازونه پورته شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو ځای له يوې کوڅې څو تنه راووتل ، څيني په پټو ګانو کې پټ ول ، نورو يې د خپلو جمپرونو او کورتيو په جيبونو کې لاسونه ننه ايستي وو. ټول ځوړند سرونه تېر شول.
شېرمحمد پښه ونيوله ، تورپيکی ته يې وکتل ، ورو يې وويل:
__جومات دی ، زه به خدای ياد کم.
نجلۍ د دوکان مخې ته ودرېده. شېرمحمد خو ګامه واخيستل ، کړپ شو ، شاته يې وکتل ، تورپيکۍ ته نږدې ، يوه ځوان د دوکان دروازه خلاصوله ، نجلۍ ته يې وچې سترګې نيولې وې.
بېرته ورغی. تورپيکۍ ته يې اشاره وکړه ، دواړه د سړک پر ژۍ روان شول.
د يوه موټر غږ يې واورېد ، شېرمحمد ور وکتل ، ژېړ او سپين رنګ يې درلود. لاس يې ورته وخوځاوه. موټر بريک ونيو ، پاو ورسته د هسکو مناورنو تر څنګ کښته شول.
مناورنه تر غاړې پورته ژېړبخون ښکارېدل. خو لاندې کورونه لا په سيورې کې پراته ول ، پر پراخ پاخه سړک يو يو موټر تېرېده.
څيني خلک په کارونو پسې روان ول ، تر خولو يې سپين تاوونه پورته کېدل. شېرمحمد يوه دوکان ته ور وګرځېد ، له دوکانداره يې د انجنير محمد حنيف د کور پوښتنه وکړه ، هغه نه پېژاند. بيا يې پر بايسکل سپور ځوان ودراوه ، ځوان هم د (نه) ځواب ورکړ.
وروسته له تورپيکۍ سره يو ځای تر پاخه سړک واوښت ، بلې کوڅې ته داخل شول ، يوه ماشوم له نل څخه اوبه وړې. ورغی ، په ژبه نه شو ورسره پوه.
دوې ، درې ، څلور کوڅې وکتې ، څوک چې به په مخه ورتلل ، دراوه به يې ، خو يوه ته هم د انجنير حنيف کور نه و مالوم.
د سهار نهه بجې شوې ، دواړه وږي ول ، تودې ډوډۍ يې راواخيستې ، په کوڅه کې د يوه بند دوکان مخې ته د لرګي پر تخت کېناستل.
غلي ول ، د دواړو ژامې خوځېدلې ، وچه ډوډۍ يې خوړه.
شېرمحمد نجلۍ ته وکتل ، پزه او بغور يې سره ول ، ورو يې وويل:
__يخني دې کيږي ؟
تورپيکۍ د (نه) په اشاره سر وخوځاوه. بېرته يې له ډوډۍ څخه وړه ګوله ور ببله کړه.
نږدې ناره شوه!
__نان خشک ، اهن های کهنه... دارين ، ميخريم!
دواړو ور وکتل ، يو بوډا په لاسي کراچۍ پسې روان و. کراچۍ له زړو اوسپنو او شلېدلو پلاستيکي چوتو (خپلکو) ډکه وه.
شېرمحمد ولاړ شو ، له بوډا يې د انجنير حنيف د کور پوښتنه و کړه. بوډا دربيمې دروازې ته ګوته ونيوله.
تورپيکۍ په چټکۍ ور مخته شوه. په بيړه يې وويل:
__د غزني دی ، دلته په کومه موسسه کې کار کوي.
بوډا وخندل:
__ها ! پشتون است.
تورپيکۍ په لاس کې نېولې ډوډۍ پر اوسپنو کېښوده. منډه يې واخيسته.
شېرمحمد پسې وکتل. د نجلۍ ټکرۍ په غاړه کې پروت و ، تور پيچلې ويښته يې پورته غورځېدل..
کړپ شو ، په لرګيني دروازه ننوته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا ناره کړه.

__نان خشک ، اهن های کهنه... دارين ، ميخريم!

کراچۍ حرکت وکړ ، شېرمحمد لاس ور وغځاوه ، توده ډوډۍ يې ورپورته کړه ، خپله برخه يې پر اوسپنو کېښوده.

يوه شېبه ودرېد ، لينګي يې لړزېدل ، زړه يې سستي ورکوله ، د ورکې احساس ور لوېدلی و.

تخت ته ورغی ، ښادر يې ورپورته کړ ، سترګې يې له اوښکو ډکې وې ، دروازې ته يې وکتل ، ځنځير لا ټال خوړ.

يو دم تيرې چيغې شوې ، دوازه په تېزۍ خلاصه شوه ، توريپکۍ په منډه کوټې ته راووته.

په دروازه کې دوه تنه ودرېدل ، چاغه په عمر پخه ښځه او د هغې په عمر ډنګر نارينه.

شېرمحمد منډه ور واخيسته ، ښځه په غوسه وه ، له خولې يې لاړې بادېدلې ، په خشکه يې وويل:

__د غله لورې ، په رڼا ورځ د خلکو کورونو ته ورځې.

توريپکۍ ، ټيټ سر ، غلې ولاړه وه ، له خيرن تور ټيکري نه راوتلي سپين لاسونه يې لړزېدل.

شېرمحمدپه وارخطايي وويل:

__پام ، پام يې نه و ، دې وېل چې د خور کور يې دی.

ډنګر سړی په خبره کې ور ولوېد:

__چوپ! د انسان به هم دومره پلنه پزه وه! دروازه مو نه شوای ټکولای؟

دواړه کور ته ننول ، دروازه په شدت له چوکاټ سره ولګېده.

توريپکۍ وارخطا وه ، ټکری او لمن يې لړزېدل.

شېرمحمد وويل:

__راځه!

نجلۍ ځوړند سر پسې روانه شوه. دوی د کوټې تر پايه پټه خوله ول.

شېرمحمد وويل:

__خوا مه بدوه.

ځواب يې وانه ورېد.

شاته يې وکتل ، توريپکۍ ځوړند سر ولاړه وه.

شېرمحمد ورغی ، نجلۍ ژړل....

سړي وويل:

__زړه دې مه خوره ، قول دی ، د خور کور به دې پيدا کوم.

توريپکۍ شنې سترګې ور واړولې ، بغور يې لانده ول.

شېرمحمد وخندل:

__زړه ته مې نه لوېده چې ته به دومره کمزورې يې.

د نجلۍ سر وخوږېد.

شېرمحمد وويل:

__هه! واخله.

توريپکۍ ور وکتل. سړي توده ډوډۍ ورته نيولې وه.

نجلۍ په غريو کې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ زړه ته مې نه کيږي.
د شېرمحمد لاس هماغسې غځېدلی پاتې شو. نجلۍ ډوډۍ ور واخيسته.
ورو يې وويل:
ــزما له لاسه سپک شوې.
شېرمحمد وخندل:
ــ دا خبرې راځي.
حرکت يې وکړ ، څو ګامه يې واخيستل ، غوږ يې ونيو ، د سړک پر ورو تيرو د چوټو د لګېدو اوازونه ورپسې ول.
دوی تر يوولسو بجو په کوڅو کې وګرځېدل ، خو درک مالوم نه شو ، اخر يو چا مشوره ورکړه چې نوې ښار ته لاړ شي ، هلته موسسې ډېرې دي. کېدای شي کوم چاته مالوم وي.
دواړه په ټکسي کې کېناستل ، شل دقيقې وروسته په نوي ښار کې ول.
ښکلې سيمه وه ، پراخې او پاکې کوڅې يې درلودې ، پاخه ، عصري کورونه ډېر ول. د ځينو کورونو مخې ته د لرګي غرفې ښکارېدلې ، ځای ځای مسلح کسان ولاړ وو.
شېرمحمد يوې غرفې ته ور وګرځېد ، د انجنير حنيف پوښتنه يې وکړه ، منفي ځواب يې واورېد.
بلې کوڅې ته لاړل ، له يوه ښکلې درې پوړيزې ودانۍ د تورو ښېښو موټر راووت ، شېرمحمد لاس ورته وخوځاوه ، مخکينۍ ښېښه کښته شوه ، دوه ځوانان ناست ول ، شېرمحمد د انجنير حنيف نوم واخيست ، ويې ويل چې په کومه موسسه کې کار کوي ، خو مقابل لوري د موسسې د نوم پوښتنه کوله.
دوی د غرمې تر يوې بجې سرګردانه ول ، څو کوڅې يې وکتې ، نتيجه يې مالومه نه شوه.
دواړه ستړي ستومانه يوه پوخ ډېوال ته کېناستل ، يو وسلوال راغی ، له هغه ځايه يې ولاړ کړل.
په بله کوڅه کې ډله نجونې په مخه ورغلې ، ټولې يو رنګ ښکارېدلې ، تورې جامې يې په تن وې ، پر ويښتو يې سپين لنډ ټکري پراته ول. له هرې يوې سره بکس ښکارېده.
تورپيکۍ په بيړه له يوې نجلۍ وپوښتل:
ــمامد حنيف پيژنې ؟ انجنير دی.
نجلۍ په حيرانۍ ورته وکتل ، غلې ترې تېره شوه.
نورې نجونې په مخه ورغلې ، هماغسې جامې يې اغوستې وې ، خبرې يې کولې ، خندل يې...
دوی د کوڅې سر ته ورسېدل ، نجونې ډېرې شوې ، ټولې د يوه دوه منزله لوی تامير له عمومي دروازې راوتلې.
مختلفې ونې يې درلودې ، وړې ، منځنۍ او لوړې ، خو ټولو يو رنګه جامې اغوستې وې.
تورپيکۍ سپين ديوال ته ولې ولګول ، شېرمحمد هغې ته نږدې کېناست. ورو يې وويل:
ــمکتبۍ دي.
تورپيکۍ سوړ اسويلی ويست:
ــزما د خور لور هم مکتب ته ځي.
غلې شوه ، دې به هرې تېرېدونکې نجلۍ ته په ځير ځير کتل....
مخامخ دوه له عمره پاخه نارينه را روان ول.
شېرمحمد وويل:
ــزه به د انجنير حنيف پوښتنه وکم.
ولاړ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورپیکۍ غلې وه ، شېبه وروسته ، درې نجونې ورته ودرېدې.
تورپیکۍ مخ ور واړاوه ، یوې نجلۍ چې تر دوو نورو په ونه لوړه ښکارېده ، وویل:
__څوک غواړې ؟
تورپیکۍ په بیړه ځواب ورکړ ؛
__انجنیر حنیف پیژنې ؟ دلته په یوه موسسه کې کار کوي ، اصل د غزني دی.
نجونو یوبل ته وکتل...
تورپیکۍ وویل:
__خور مې ورته ناسته ده.
له ونې لوړې نجلۍ د (نه) ځواب ورکړ.
دوهمې نجلۍ چې مخ یې د نوې ځوانۍ په دانو ډک وو ، وویل:
__ویښته دې تونې کړېدې ؟
تورپیکۍ په حیرانۍ ورته کتل....
له ونې لوړې نجلۍ وخندل:
__کلیوال خلک تونې نه پیژني ، ویښته یې خدایې همداسې ښکلي او زیړه دي.
دریمه نجلۍ په خبره کې ور ولوېده:
__دا طبیعي ښایست لري ، ته ورته وګوره ، تکې شنې سترګې یې دي ، نرۍ پزه او وړه خوله. ما په تلویزیون کې کټ مټ ددې په څېر نجلۍ لیدلې ده ، په انګلستان کې د ښکلا ملکه شوه.
تورپیکۍ په حیرانۍ ورته کتل...
له ونې لوړې نجلۍ وخندل:
__بس! یواځې تود حمام او پاکې جامې غواړي ، خدایکه یې په ټول هرات کې جوړه پیدا کې.
نارینه دروند غږ یې واورېد:
__نه یې پیژانده.
نجونو ور وکتل ، د شېرمحمد سر وځړېد.
خندا په ستونو کې راټوله شوه ، وړې نجلۍ پخ وهل ، په زوږه یې وخندل ، نورو دوو ، خپلو خولو ته ټکري ونیول.
تورپیکۍ په بیړه ولاړه شوه ، شنې ، غټې سترګې یې رډې راوختې ، په غوسه یې وویل:
__ولې خاندئ ؟ خپلو مخونو ته مو نه دي کتلي ، تر تاسې خو اوس هم ښایسته دی.
ټیټه شوه ، وړه ډبره په ګوتو ورغله ، نجونو منډه کړه.
شاوخوا یې وکتل ، څو نجونې ولاړې وې ، په حیرانۍ یې ورته کتل...
شېرمحمد ته یې سترګې ور واړولې ، ځمکې ته یې کتل ، حرکت یې نه درلود.
د تورپیکۍ شونډې وخوځېدې:
__د سپي لورانو.
یودم یې سرې تر لاس ونیو ، په زوږه یې وویل:
__څه! له دې ځایه ځو.
حرکت یې وکړ ، شېرمحمد د ماشوم غونډې پسې روان و.
تورپیکۍ له ځان سره ډونګېدله....

(c) ketabton.com: The Digital Library

یودم ودرېده ، لاس ته یې وکتل ، ګوتې یې سستې شوې. سر یې وځړېد.
شېرمحمد مخ ور واړاوه ، د نجلۍ اوږدو بڼو پر سپینو غومبرو تېره سیوري جوړ کړي ول.
د سرې ورېې سترګې له اوښکو ډکې شوې ، ورو یې وویل:
__خو زه له دې خبرو سره عادت یم.
تورپیکۍ نیغ ورته وکتل ، شنې ، زیړې سترګې یې له غوسې ډکې وې ، په خشکه یې وویل:
__خپلو ځانونو ته یې پام نه و ، سمې شیشکې وې.
شېرمحمد وخندل:
__راځه ، نورې کوڅې لا پاتې دي.
روان شو ، مخکې لاړ ، تر خنګ یې وکتل ، تورپیکۍ په تېټ سر ګامونه پسې اخیستل ، له خړ ټکرې راوتلیو پېچلو ویښتو یې لمر ته سره بخونه رڼا کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(١٤)

یوه تنکۍ ځوان د کوټې دروازه خلاصه کړه ، په کیلي بند کې ټومبلې لویه کیلې یې د خیرن میز پر سر کېښوده ، پخپله له کوټې ووت.

تورپیکۍ د وره له لیځکي پښه واړوله ، کوټه وړه وه ، پر سره خیرن فرش یو دوه نفره کټ ایښی و. پر توشکه کات شوي کمپله ښکارېدله.

شېرمحمد ورغی ، په کوټه کې بله وړه دروازه یې ټیله کړه ، تشناب و ، په یوه زاړه کوچیني سطل کې اوبه ښکارېدلې ، د اوبو پر سر سره ډولچه ګرځېدله...

ور یې پورې کړ ، تورپیکۍ ته یې وکتل ، پر کټ ځوړند سر ناسته وه.

شېرمحمد وویل:

__بله چاره نه وه.

کوم غبر یې وانه ورېد.

شېرمحمد لویې اورسۍ ته ودرېد ، لاندې ګڼه ګونه وه ، خلک یوې بلې خوا ته روان ول ، پر پراخ پاخه سړک د روانو موټرو اوږدې لیکې ښکارېدلې. پرته له دې چې تورپیکۍ ته وګورې ، ویې ویل:

__دا ځای لا ښه دی ، نه یې تذکره غوښته او نه یې هم د پلار ، نیکه پوښتنه کوله.

نجلۍ هماغسې غلې ناسته وه.

د سرې شونډې وخوځېدې:

__زه د باندې ځم ، ماښام دی ، ورځ مو په لوږې تېره کړه ، د خوړو له پاره باید یو څه راوړم.

تورپیکۍ په بېره ورته وکتل.

شېرمحمد وویل:

__دروازه به د باندې له خوا درپسې بنده کم.

کیلي یې ور واخیسته ، په وره کې یې نوک ونیو ، ورو یې وویل:

__په ما باور ولره.

د باندې ووت ، یو ځل یې بیا مساپرخانې ته وکتل ، ده په شنه رنګه لوحه کې د کټ رسم په نښه کړ.

په پیاده رو کې مخکې لاړ ، اذان یې واورېد ، جومات و ، ور وګرځېد ، د ماښام فرض یې په ملا پسې ادا کړل.

یوه لحظه کېناست ، کونج ته ناست تنکي ځوانان زنګېدل ، تلاوت یې کاوه.

سړک ته ووت ، ګروپونه بل ول ، غوړ بوی یې په سپږمو ننوت ، چپلي کباب پخېده ، ورغی ، دوه خوراکه یې په اخبار کې ورته تاو کړل.

درې پاوه وروسته چې یې کله د کوټې د وره په کولپ کې کونجي (کیلي) تاوه کړه ، ګروپ بل و ، تورپیکۍ ورسۍ ته نږدې ناسته وه.

نجلۍ د وره له کړپ سره په بېړه ولاړه شوه ، دوه ګامه مخکې راغله ، په غریو کې یې وویل:

__څه شوي ؟

شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل ، د نجلۍ سترګې له اوښکو ډکې وې ، وارخطا ښکارېده.

شېرمحمد وویل:

__څه خبره ده ؟

د تورپیکۍ سر وځړېد:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــاندېښنه مې شوه.
د شېرمحمد پښې مړې شوې ، پر تندي يې نرۍ خوله راغله ، لاړ او پر کټ کېناست.
باور يې نه راته ، اخر داسې نجلۍ پيدا شوه چې دده په اړه اندېښنه وکړي ، دا اندېښنه ځومره خوږه وه ، ډېره خوږه ، له خونده ډکه.
ده په دې شنو سترګو کې څو ځله اوښکې ليدلې وې ، خو اوسنيو اوښکو توپير درلود ، ډېر توپير ، دا شنې سترګې دده له پاره له اوښکو ډکې وې. د داسې چا له پاره چې ټولې دنيا ملنډې پرې وهلې ، هيڅ يوې نجلۍ په مينه نه و ورته کتلي ، يوه هم نه وه پسې خپه شوې ، خو په لومړي ځل يوه نجلۍ په ده پسې اندېښمنه وه.
د سرې په سترګو کې اوښکې راټولې شوې ، د کلي نجوني يې سترګو ته ودرېدې ، هغوی هم اوښکې تويې کړې وې ، خو له خندا ، ډېرې خندا ، بېواکه خندا ، دومره خندا چې پای يې اوښکې وې. خو د تورپيکۍ اوښکو توپير درلود ، دا اوښکې د اندېښنې علامه وه ، په ده پسې اندېښنه ، داسې اندېښنه چې د زړه له تله وه ، يوه ښکلې ، له حيا ډکه اندېښنه.
دا له خونده ډکه اندېښنه ډېره ونه غځېده. د کوټې ور ټکېدلی و. شېرمحمد ولاړ شو ، هماغه تنکی ځوان و. دی نيغ تشناب ته لاړ ، سوځېدلې ګروپ يې بدل کړ ، بېرته له کوټې ووت.
شېرمحمد پر لاسونو سرې اوبه تويې کړې ، پر کټ کېناست ، مېز يې ور وښوياوه. ورو يې وويل:
ـــراځه.
تورپيکۍ ور وکتل ، سرې ګوله جوړوله.
نجلۍ وويل:
ـــزړه ته مې نه کيږي.
شېرمحمد په ډکه خوله وويل:
ـــام م م ، خوند يې بد نه دی. راځه ، تړله ورځ مو په ګرځېدو تېره شوه. د سهار له وچې ډوډۍ پرته مو څه خوړلي دي ؟
ځواب يې وانه ورېد.
نجلۍ ته يې وکتل ، په تندي يې ډومبک ډومبک خوله پرته وه.
ورو يې وويل:
ـــتبه دي ده ؟
د تورپيکۍ ډکې شونډې وخوځېدې.
ـــهو ، مره تبه.
شېرمحمد ولاړ شو.
نجلۍ په حيرانۍ ورته وکتل.
سرې وويل:
ـــګولۍ درته راوړم.
تورپيکۍ په خبره کې ور ولوېده:
ـــنه ، ښه يم.
شېرمحمد وويل:
که دې تبه ډېره شوه ، بيا ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

څواب يې وانه ورېد.
نجلۍ له اورسۍ د باندې کتل ، د کروپونو ژېړه رڼا ، لاندې پر روانو ، سرتورو سرونو او خولیو لګېدله.
سړي کېناست ، بله ګوله يې شونډو ته ورنږدې کړه ، بېرته يې کېښوده ، چټک ولاړ شو او له کوټې ووت.
لنډه شیبه وروسته بېرته راغی ، دوه پاکټه ګولۍ او يو کوچینی بوتل اوبه يې پر میز کېښودل. نجلۍ ته يې وکتل ، هماغسې اورسۍ ته نږدې ناسته وه.
شېرمحمد وویل:
ــ د ډاکټر خبره درته کوم. مخکې تر ګولیو باید یو څه وخورې.
تورپیکۍ ولاړه شوه ، يوه توټه چپلي کباب يې په لږه ډوډۍ کې ونغاړه ، بوتل او ګولۍ يې ور واخیستې ، بېرته اورسۍ ته ور وګرځېده.
ښه شیبه ووته ، شېرمحمد ور وکتل ، تورپیکۍ د بوتل سر نه شوای خلاصولی. ورغی ، د بوتل له سره يې زيږې ګوتې راتاوې کړې ، کړپ شو ، پلاستیکي سرپوښ لاندې ولوېد.
ولاړ شو ، څادر يې هوار کړ ، نهه رکاته وروسته چې يې کله دعا کوله ، د غاښونو ټکا يې واورېده. مخ يې واړاوه ، نجلۍ لړزې اخیستې وه.
ورو يې وویل:
ــ ته باید پرېوزې ؟
ــ خو ما لمونځ نه دی کړی.
سړي څادر ور پرېښود.
کله چې تورپیکۍ د وروستیو دریو رکاتو سلام وګرځاوه. کټ ته يې سترګې ور واوښتې ، لویه ، کمپله ورباندې هواره وه ، يو بالښت کم و. شېرمحمد ته يې وکتل ، اورسۍ ته نږدې يې پلتۍ وهلې وې ، بالښت يې پر څنګنو پروت و ، غټ ، زیړه لاسونه يې پر بالښت ایښې ول.
تورپیکۍ وویل:
ــ ته پر کټ ویده شه.
شېرمحمد وخندل:
ــ نه ، ځمکه ښه ده.
ــ نو کمپله در واخله.
شېرمحمد وویل:
ــ یوه کمپله ده ، ته ټبه لرې. سړه ټبه.
نجلۍ وویل:
ــ خو یخني ده. لاندې لاړ شه او له هوټلي بله کمپله راواخله.
سړي وخندل:
ــ نه غواړم چې بیا کوم چا ته شک ور ولوېږي ، زه عادت یم ، يو وخت مې د مالونو سوداګرې کوله ، ډېرې سړې شپې مې په سارا کې له کمپلې پرته ستورو ته تېرې کړېدي ، بس ، په دې یوه څادر کې ګوزاره کولی شم.
کوټ مې هم تود دی.
تورپیکۍ څه ونه ویل ، لاړه او په کمپله کې ننوته.
شېرمحمد د کوټ ځنځیر کش کړ ، څادر ته يې لاس ور وغځاوه ، اوږد پرېوت.
ښه شیبه ووته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو يې وويل:
سهار به بيا منارونو ته ځو ، دا وار به د سړک بله غاړه پسې ګورو.
ځواب يې وانه ورېد.
غوږ يې ونيو. د يوه ، نيم موټر له تېرېدو وروسته به ، د نجلۍ د ساه ايستلو يو رنګه منظم اوازونه اورېدل کېدل.
ولاړ شو ، ګروپ يې مړ کړ ، بېرته په خپل ځای پرېووت. د مخامخ تامير د ګروپونو رڼا د کوټې پر دېوالونو لګېدله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۵)

غرمه وه ، نرى نرى باران اورېده ، شېرمحمد او تورپيکۍ ځوږند سرونه په يوه کوڅه کې روان ول. ګامونو يې له ځمکې ختّه جلا کوله...دواړه غلي ول.

يوې بندې غرفې ته ور وګرځېدل ، لاندې ځمکه وچه وه ، د باران څاڅکې پورته له اهن چادره په جوړ شوي سايبان لګېدل.

دواړه ودرېدل.

شېرمحمد په ستړي غږ وويل:

__ښه! اوس ؟

ځواب يې وانه ورېد.

سړې کيڼ لورته وکتل ، کوڅه پاخه سړک ته وتلې وه. هيڅوک هم نه و ، ليرې يو يو موټر تېرېده.

شېرمحمد وويل:

__سهار اوه بجې راوتلي يو ، غرمه شوه.

تورپيکۍ ځمکې ته کتل...

سړې مخ ور واړاوه ، د نجلۍ له سپينې زنې ، راښه څاڅکې څڅېدل...کېناست ، د لرګې غرفې ته يې ملا ولګوله ، له ځمکې يې يو خلۍ ور پورته کړ ، په خاورو کې يې کرښې ليکې وايستلې.

چوپه چوپتيا وه ، په اهن چادر د باران يو لاس څاڅکې لګېدل ، د لندو خاورو بوی ته.

تورپيکۍ سوړ اسويلی ويست ، ورو يې وويل:

__هماغه سيند ښه و ، اوس به ببغمه وم.

شېرمحمد سر پورته کړ ، نجلۍ د مخامخ بام له ناوې څخه راتوېدونکو اوبو ته کتل ، څو پېچلې نرې ويښته يې پر سپينه غاړه سرېښ ول.

شېر محمد ولاړ شو ، د نجلۍ تر مخ ودرېد ، ورو يې وويل:

__زړه دې مه خوره ، زه خو يم ، پيدا به شي.

نجلۍ هماغسې ناوې ته کتل... ورو يې وويل:

__ته مهربانه يې.

د سړې سر وځړېد. سترګې يې له اوښکو ډکې شوې ، يوه شېبه غلی و ، وروسته يې شونډې وخوځېدې:

__راځه! سړک ته به وخېژو ، چېرې به ډوډۍ وخورو ، کېدای شي باران ودرېږي ، نورې کوڅې لا پاتې دي.

روان شو ، شاته يې مخ واړاوه ، تورپيکۍ په خپل ځای ولاړه وه ، ده ته يې کتل.

شېرمحمد وخندل:

__راځه!

نجلۍ حرکت وکړ ، دواړه غلي روان ول ، د سړې په زړه کې د نجلۍ وروستۍ خبره په تکرار ډول راګرځېده:

ته مهربانه يې ، ته مهربانه يې ، ته...

شېرمحمد پر پاخه سړک بوټونه ټکوهل ، مړې ختې ترې تويې شوې ، خو لا يې هم ذهن د نجلۍ وروستۍ جملې نيولی و.

ته مهربانه يې ، ته مهربانه يې ، ته...

د موټر تېز هارن يې په غوږو ننوت ، ټوپ يې کړل ، يوه سره رنګه کرولا يې تر څنګ تېره شوه ، خړې اوبه باد شوې ، د سړې پر پايڅو ولګېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد په خشکه وویل:
ــ د غوا زویه.
تورپیکۍ ته یې وکتل ، سترګې یې رډې راختلې وې ، په هماغه موټر پسې یې کتل...
نجلۍ ناڅاپه چیغه کړه!
ــ اوښې مې.
په موټر پسې یې منډه واخیسته ، بل موټر برېک ونیو ، شیرمحمد تر لاس ونیوله ، په بېړه یې وویل:
ــ کومه دی ؟
ــ په ها ، هاغه موټر کې.
ــ کوم موټر ؟
ــ هاغه سور موټر ، هماغه چې تاته یې اوبه در وپاشلې.
شېرمحمد یودم منډه واخیسته ، تېزه منډه ، تورپیکۍ پسې کتل ، دی ګړندۍ روان و ، یو ځل د سړک مېنځ ته ورغی ، د موټرو هارنونه پورته شول ، بېرته یې د سړک ژۍ په مخه ورکړه ، له پښو څخه یې خړې اوبه بادېدلې ، پټکی ورنه ولوېد ، ده د لېونیانو په څېر منډې وهلې...
تورپیکۍ ګړندۍ پسې روانه وه ، مخکی لاړه ، لوند پټکی یې له خړو اوبو وراپورته کړ ، په خپله سینه پورې یې ونیو. موټر په یوه کوڅه ننوت ، خو سړي لا په پاخه سړک منډې وهلې.....شېبه وروسته دی هم تر راوتلې دېواله پټ شو.
وخت ووت ، تورپیکۍ د کوڅې خولې ته ورسېده. شېرمحمد را روان و ، خوله یې له خندا نه سره تولېده ، له خوشالۍ یې چیغه کړه!
ــ ما نه درته ویل چې پیدا کوو یې ؟
تورپیکۍ ورته وکتل ، د سړي ټول بدن په ختو لړلی و ، له ښې لستوڼي څخه یې خړې اوبه څڅېدلې...
شېرمحمد په بېړه پټکی ور واخیست ، پر خولۍ یې ړنګ پنګ تاو کړ ، په خندا یې وویل:
ــ پیدا شو ، اخیر پیدا شو.
تورپیکۍ غلې ولاړه وه ، سړي ته یې کتل...
شېرمحمد وویل:
ــ راځه!
نجلۍ پسې روانه شوه.
شېرمحمد یو دم ودرېد ، تورپیکۍ ته یې وویل:
ــ ډاډه یې چې انجنیر حنیف و ؟
نجلۍ د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
سړي یودم وخندل:
ــ بس! ستړیا دې ختمه شوه ، ته به خپلې خور ته ورشې او زه...
ناڅاپه غلی شو ، په سترګو کې یې اوښکې راټولې شوې ، ترخه موسکا یې پر خړو شونډو وغځېده ، خپله خبره یې بشپړه کړه:
ــ او زه به غزني ته.
تورپیکۍ ورته کتل....
شېرمحمد یودم وخندل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــاوس نو خوشاله اوسه ، خوشاله
مخ يې واړاوه ، روان شو. د يوې کوڅې په خوله کې ودرېد ، ويې ويل:
ــموټر دلته راتاو شو.
توريپيکۍ مخامخ وکتل ، کوڅه لنډه وه ، دواړو خواوو ته لس ــدولس کورونه ښکارېدل. پای ته يې زراعتي ځمکې پرتې وې.
شېرمحمد وويل:
ــموټر لېرې و ، خو غلط نه يم ، په همدې کوڅه کې راتاو شو. بس ، په دې لسو ، دولسو کورونو کې يو کور ستا د اوښې دی.
توريپيکۍ غلې ولاړه وه ، شېر محمد ته يې کتل...
له يوه کوره يو تنکی ځوان راووت ، پر سر يې شکرۍ اېښې وه.
شېرمحمد ور مخته شو ، په بېړه يې وويل:
ــد انجنير حنيف کور کوم يو دی ؟
هلک مخامخ ګوته ونيوله:
ــهاغه! سپينه لويه دروازه چې لري. هاغه دوه منزله نخودي رنګه کور.
سړي په خبره کې ور ولوېد:
ــد غزني دی.
هلک وويل:
ــهو ، زامن يې له ما سره يوځای مکتب ته ځي ، مشر يې شفيق نوميږي ، بل يې عتيق ، وړه خور هم لري ، وحيده ورته وايي.
شېرمحمد توريپيکۍ ته مخ ور واړاوه ، هغې ځمکې ته کتل.
هلک وويل:
ــزه نانوايي ته ځم ، زغالي لندېږي.
شېرمحمد ورغی ، د نجلۍ تر مخ ودرېد ، ورو يې وويل:
ــبيا خو غلط نه يو راغلي ؟
توريپيکۍ غريو واخيسته:
ــنه.
شېرمحمد وخندل:
ــنو بيا ولې ژاړې ؟
نجلۍ غلې وه.
شېرمحمد ځمکې ته وکتل ، سړه ساه يې وايسته ، ورو يې وويل:
ــښه نو ، ما په خپل قول وفا وکړه ، ستا د خور کور پيدا شو ، زه بايد لاړ شم.
توريپيکۍ په غريو کې وويل:
ــدا درواخله.
شېرمحمد سر هسک کړ ، نجلۍ درې د سرو زرو بنګړي ورته نيولي وو.
سړي ترخه وخندل:
ــملنډې وهې ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تورپیکۍ سلګۍ شوې:
ـــ ما درته ویلي و چې تر هراته مې ورسوه ، بنګړي یې ستا.
د شېر محمد د تندي ګونځې سره ورغلې:
ـــ خو ما د پیسو له پاره نه یې راوستې.
یودم یې وخندل ، جیب ته یې لاس کړ ، نمجن نوټونه یې راویستل. ورو یې وویل:
ـــ ما حساب هم درسره ونه کړ ، خو خدای شته ، ستا یوه روپۍ مې هم بیځایه نه ده لګولې. بس ، یواځې یو زرګون راوبخښه ، د بېرته تګ کرایه نه لرم.
تورپیکۍ په غریو کې وویل:
ـــ په جېب کې یې واچوه.
ـــ خو
نجلۍ په خبره کې ورولوېده:
ـــ مه مې شرموه.
سړي پیسې جېب ته کړې ، کله چې یې لاس راویست ، په ګوتو کې یې یوه آینه نیولې وه.
ورو یې وویل:
ـــ بده یې مه ګڼه ، دا درسره وساته ، ښکلې جوړه شوې ، ته ورته وګوره ، په زرتارو کې یې نیولې ده ، کله کله پکې ګوره ، نه به دې هېرېږم.
نجلۍ لاس ور وغځاوه ، آینه یې په ټېر پورې وینوله. ورو یې وویل:
ـــ څوک وایي چې ته بدرنګه یې ؟
شېرمحمد وخندل:
ـــ ملنډې وهې ؟
نجلۍ پورته وکتل ، له شنو سترګو څخه یې اوښکو منډې واخیستې ، په لندو سپینو بغورو کې د باران له څاڅکو سره ګډې شوې ، شونډې یې وخوځېدې:
ـــ له زړه وایم.
د شېرمحمد سر وځړېد ، ورو یې وویل:
ـــ یوه خبره درته وکم ؟
د نجلۍ سلګیو زور واخیست.
ـــ هو
سړي په غریو کې وویل:
ـــ هیڅ
تورپیکۍ هماغسې ور ته کتل...
شېرمحمد مخ واړاوه ، په ژړغوني غږ یې وویل:
ـــ ځه.
نجلۍ روانه شوه. سړي پسې وکتل ، هغه ورو ورو لیرې کېدله ، شېبه وروسته سپینې دروازې ته ورسېده ، د دروازې پر دستګیر یې لاس کېښود. هماله څوړند سر ودرېده. شېرمحمد مخ واړاوه ، لینګې یې لړځېدل ، پښو یې سستې ورکوله ، سترګې یې له اوښکو ډکې وې. دی د زړه په زور خو ګامه مخکې لاړ ، خو یودم یې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شا د اوبو چړپا واورېده ، په ببړه يې ور وکتل ، تورپيکۍ مندې ور وهلې ، ټکرۍ يې په غاړه کې پروت و ، پلاستيکي چوټې يې له پښو ختلې وې ، راغله او د شېرمحمد تر مخ ځوړند سر ودرېده.
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل ، د تورپيکۍ د اوږدو ويښتو له تاو شويو څوکو څخه رانه څاڅکي توېدل.
نجلۍ يوه شېبه غلې وه ، دې په تيزۍ ساه وهله ، وروسته يې په غريو کې وويل:
__يوه خبره درته وکم ؟
د سړي ستونی ډک شو:
__هو
د نجلۍ سرى شونډې ورپېدې:
__ته راباندې ګران يې.
يودم يې د شېرمحمد پر ټټر سر کېښود ، په چيغو چيغو يې وژړل...
د سړي په سترګو کې راټولو اوښکو لار وکړه ، لړزانده ګوتې يې د تورپيکۍ په لندو ويښتو کې ننوتې ، د هغې سر يې په خپل ټټر پورې ټينګ کړ.
نجلۍ ژړل او په ژړا کې يې همدا يوه خبره کوله.
__ته راباندې ګران يې ، ته راباندې ګران يې ، ته...
شېرمحمد خپله زنه د هغې د ککرۍ په پستو ، لندو ويښتواينبې وه. ده څو ګامه ليرې ، په خړو اوبو کې دوو پرتو پلاستيکي چوټو ته کتل ، د چوټو پوندې د سپينې لوېې دروازې خواته وې.
(پای)
۱۳۹۰ ل کال د دلوې شلمه __ کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get More e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library